

OBĚTI KOMUNISMU SE NESMÍ ZAPOMENOUT

Second Class Postage Paid at Berwyn, Illinois

DENNÍ HLASATEL

Czechoslovak Daily Herald

Founded - Založen - 1891

USPS 002670 • VOL. CII

STŘEDA 16. BŘEZNA 1994 - ČÍSLO 82 - WEDNESDAY MARCH 16, 1994

65c

SLOVENSKÝ VŮDCE ZTRATIL DŮVĚRU V PARLAMENTU

Carol J. Williams - Los Angeles Times

VÍDEŇ, Rakousko - Slovenský parlament v pátek odhlasoval vypudit lidového ministerského předsedu Vladimíra Mečiara, který vedl nacionalistické úsilí, které vedlo v 1993 k rozpadnutí Československa a s tím přivedl tuto chudší východní zem k ekonomické zkáze.

Hlasování pro nedůvěru v Mečiara bylo 78-2 a konalo se po dvou denní debatě v slovenském hlavním městě Bratislavě. Poukazuje to na politický a sociální zmatek, který od doby 14 měsíců škodného rozdělení od českých zemí pomalu ale jistě pohltil Slovensko.

Podle slovenské ústavy, kabinet, po odhlasování nedůvěry musí odstoupit. Prezident Michal Kováč musí pak zvolit prozatímního ministerského předsedu, který by navrhl novou vládu, která by musela být do 30 dnů schválena.

Mečiár, který se těší ze silné popularity, se stal v parlamentu zranitelným po odstupu devíti zástupců Hnutí za demokratické

Pokrač. na str. 2

Šéf pohraniční patroly Silvestre Reyes (vlevo) vymyslel operaci "Hold the Line", která podle starosty města El Paso (vpravo) má zásluhu na tom, že prakticky zbavila jeho město nečistého podsvětí.

"Operace Hold the Line" El Paso ukazuje, jak zastavit nezákonné přistěhovalectví

Daniel James
Human Events, 11. února 1994

Časné zrána jednu neděli v září minulého roku se probudili občané města El Paso v Texasu a viděli neobvyklý počet agentů pohraniční hlídky podél dvaceti mil hranice, přes kterou po léta přecházeli nezákonní imigranti do Spojených států, prakticky kdykoli chtěli. Normální přiděl asi 300 agentů byl zvýšen o celou jednu třetinu, a měli nařazeno, aby byli na svém místě 24 hodin denně, sedm dní v týdnu, což je neslýchaná povinnost. Fakt je, že "Operace blokáda", jak to nazvali, docílila takového výkonu, že skutečně zastavila všechnu nezákonnou imigraci v El Paso.

Do 19. září, kdy operace začala, počet nezákonných cizinců, kteří přicházeli do Spojených států přes Al Paso, stoupl. Počet přistěžených stoupl z 252,000 ve fiskálním roce 1992 na 269,000 do konce srpna fiskálního roku 1993. Od prvního dne Operace blokáda počet zatčených

Pokrač. na str. 4

(Nejen) k televizní "Debatě" o armádě z 13.2.1994

Malé zamyšlení nad "mistry světa"

Baudyš: "Já bych si s generálem Vackem za stůl nesedl..."

A já se mu ani nedivím. Ministr národní obrany ČR by před generálem Vackem vypadal jako podprůměrný student u zkoušek před přísným profesorem. Což o to, to ten student musí, když chce mít papír o kvalifikaci. Ale koktat a červenat se před zraky milionů televizních diváků, to na něm nemůže nikdo žádat! Samozřejmě že své důvody, proč se nechce sejít s generálem, nemohl formulovat takto... Nějak to však vysvětlit musel. A jak všichni víme z doby nedávno minulé, často se za nejvyšší kvalifikaci pro vysoké úřady považovalo umění vyslovovat proč to či ono nejde. Moc bych se divil, kdyby tak fenomenální řečník, jakým pan Baudyš bezesporu je, toto umění všech umění dokonale neovládal. Ovládá ho, zrovna tak, jako každý renomovaný "mistr světa" z dob nedávno minulých. Tím nechci tvrdit,

Pokračování na str. 5

Bude v Rusku občanská válka?

František Šton, Vídeň

V sobotu 26. února 1994 byli v Moskvě propuštěni účastníci puče 1991 a 1993. Ruský parlament (duma) usnesl amnestii, uvědomil o tom generálního prokurátora Kasannika a uveřejnil své usnesení ve vládních novinách (Rossiskaja Gaset). Před vraty vězení byl nejvíce vítán a velkým davem oslavován odpůrce Jelcina, afghánský veterán, generál Alexandr Rutskoj a bývalý prezident parlamentu Aslan Chasbulatov, který - a to je zajímavé - vůbec není Rus, nýbrž Čečen.

Z obavy před občanskou válkou Jelcin ve své řeči nabádal ke smíření, zdůraznil však, že to není důvod k odpuštění. I Gorbačov se obává, že amnestie může vést k zostření diferencí a event. k občanské válce. Další varování přichází od reformátora Igora Gajdara, který během návštěvy v Německu prohlásil, že vedoucí pučistů a zejména Rutskoj bude aktivní a bude organizovat nepokoje. Jeho kolega Igor Kirill Ignattjov upozorňoval, že pučisté budou opozici sjednocovat a organizovat politický boj proti Jelcinovi za účelem jeho sesazení. V této souvislosti je zajímavé, že byly odhaleny přípravy k atentátu na petrohradského starostu reformáto-

Pokračování na str. 5

Rusko vs. Amerika na Balkáně

Patrick J. Buchanan
Washington Inquirer, 4. března 1994

Je D-Day plus jeden den od ultimáta NATO bosenským Srbům, a pan Clinton dosáhl malého vítězství. Srbská děla byla odtažena z okolí Sarajeva, nebo utichla. Ale v pouhých deseti dnech udělal pan Clinton z Balkánské války také to, čím kdokoli se smyslem pro historii doufal, že se znovu nestane: hřištěm pro soupeření velmocí.

Ve dvou týdnech se Amerika vynořila jako patron muslimů, a Moskva jako šampion Srbů.

Zahořklý nad tím, že je vyřazen z akce v oblasti, kde si Rusko dělá nároky na historické zájmy, Boris Jelcin poslal vyslance, aby dal Srbům krytí přátelského požadavku, kterým by mohli stáhnout se zpět od Sarajeva. Nabídl 400 ruských vojáků. Přijeli do Bosny a Srbové je vítali jako osvobodovací armádu.

Vyobcování z Německa a ze střední Evropy 45 let po tom co Rudá armáda zabrala Berlín, Rusové jsou teď laskavostí Billa Clintona zpět na

Pokračování na str. 5

■ MOSKVA, Rusko

Mladí hoši, odvedení k vojsku, jsou podrobena rutinovému ukrutností - bití, slovnímu sekýrování, pokořování. Pak přijde bolestivé ritualizované přetěžování prací na zakončení základního výcviku.

Takové týrání je v ruské armádě obvyklé. Mladiství často skončí s vážnými zraněními. Velký počet chlapců je zabito nebo dohnáno k sebevraždě. Obyčejně je takové hrubé zacházení ignorováno nebo zatajeno. Ale tentokrát byly výsledky tak neobyčejné, že je armáda nemohla zatajit.

Tragedie se udála na malém ostrůvku v Pacifickém oceánu, blízko Japonska, když se dva mladíci rozhodli, že je toho již dost. Brzy ráno se vplížili do místnosti, kde jejich tyrani spali, a začali střílet automatickými samopaly. Podle oficiálních zpráv bylo zabito šest vojáků, a tři další byli těžce zraněni.

Snad nejsmutnější na tom je, jak málo se taková událost dotkne obyčejných Rusů, kteří již dávno si zvykli přijímat brutalitu jako nevyhnutelný fakt vojenského života.

Zneužívání mladých je tak brutální, že až 10,000 ruských vojáků zemře každý rok za mimořádných okolností mimo bojiště, podle zpráv Unie rodičů vojáků, dobrovolné organizace, která usiluje o zmírnění násilností.

Pronikavá brutalita života v uniformě vysvětluje, proč je ruská armáda v odvodové krizi. Mnozí se vyhýbají odvodu jak jen mohou, zvláště ve velkých městech, kde lékaři za velké poplatky dosvědčí neschopnost sloužit v armádě.

Ačkoliv doba vojenské služby byla snížena ze dvou let na 18

měsíců, počet rekrutů nedostačuje potřebám armády.

■ MOSKVA, Rusko

Bývalý prezident Richard Nixon v neděli řekl, že přiváží domů příznivou zprávu o Rusku, přesto, že se nesešel s prezidentem Jelcinem.

"Jsem příliš starý, abych se urazil," řekl 81-letý Nixon na TV. Chválil pokrok v ruských hospodářských reformách a řekl, že mladá demokracie Ruska je zdravá, a že ekonomické a politické svobody přežijí.

Jelcin a jeho vrchní úředníci se minulý týden Nixonovi vyhýbali, protože se sešel s Alexandrem Rutským, dřívějším vicepresiden-

Bývalý parašutista Alexej Maltsev, 21, nyní bydlí v Moskvě u své matky. Řekl, že jeho jednotka se pyšní prováděním brutálních "zasvěcovacích ceremonií". Jednou viděl, jak byl voják zabít jediným smrtelným kopnutím.

tem, který vedl ozbrojenou opozici proti Jelcinovi vloni na podzim. Rutskoj byl minulý měsíc propuštěn z vězení.

V sobotu nabádal Jelcin vládní úředníky, aby se s Nixonem sešli, ale sám se omluvil, že musí být na pohřbu své tchyně.

Nixon potvrdil, že podá zprávu Clintonovi, asi písemnou. Nevyjádřil žádnou lítost nad tím, že se sešel s Rutským a s vůdcem komunistické strany Genadijem Zyuganovem.

V pondělí měl Nixon promluvit k Výboru pro zahraniční záležitosti státní Dumy, nižšího domu parlamentu. Má v plánu ve středu odejet z Ruska a na jeden den navštívit Ukrajinu.

■ SAN JOSE, CA

Nejnovější chemický prvek světa, číslo 106 na periodické tabulce,

byl pokřtěn jako "seaborgium - Sg" na počest Glenna T. Seaborga, laureáta Nobelovy ceny, který jej pomohl objevit před dvaceti lety. Bylo to poprvé, kdy prvek byl pojmenován po žijící osobě.

Seaborg, 81, přidružený ředitel laboratoře Lawrence v Berkeley, je nejlépe znám jako spoluobjevitel plutonia v r. 1941, kterého se používá při výrobě atomových bomb. Plutonium se nenachází v přírodě; vyrábí se v laboratoři. Jeho vytvoření vedlo k objevení celé řady těžších prvků.

Seaborg se podílel na Nobelově ceně v chemii v r. 1951 za práci na těchto elementech. Seaborgium bylo objeveno v r. 1974 skupinou chemiků, a podle mezinárodních pravidel má tento tým právo prvek pojmenovat. Seaborg řekl, že pojmenování je pro něj obzvláštní ctí.

Udělejte vašim doma radost v tomto roce
a předplat'te jim Hlasatel.

Pro vás je to mnohem snadnější než pro ně.

Naše zprávy jsou pořád aktuální.

Pomůžete jim a nám také.

CENY PŘES MOŘE V U.S. DOLARECH:

Denní a Nedělní	Nedělní pouze
• 3 měsíce \$ 45.00	\$26.00
• 6 měsíců \$ 84.00	\$45.00
• 12 měsíců \$150.00	\$78.00

Czechoslovak Daily Herald DENNÍ HLASATEL

Established 1891

6426 W. CERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
TEL.: (708) 749-1891 and 749-1898 — FAX: (708) 749-1935

Second class postage paid at Berwyn, Illinois
Published Wednesdays and Sundays, except holidays

SUBSCRIPTION PRICES (CENY PŘEDPLATNÉHO):

UNITED STATES		CANADA (In US Dollars)	
Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)	Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)
3 months \$25.00	\$15.00	3 months \$30.00	\$18.00
6 months \$42.00	\$28.00	6 months \$55.00	\$33.00
12 months \$80.00	\$50.00	12 months \$99.00	\$60.00

Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny čtenáře, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vždycky s uveřejněnými články ztotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat zasláné články. Zasláné rukopisy se nevracejí. Za změnu adresy účtujeme \$3.00.

OVERSEAS in US Dollars

3 months \$ 45.00	\$26.00
6 months \$ 84.00	\$45.00
12 months \$150.00	\$78.00

SLOVENSKÝ VŮDCE ZTRATIL DŮVĚRU V PARLAMENTU ...

Slovensko minulého měsíce.

Nejméně tucet dalších zákonodárců tohoto hnutí a jeho koaličních partnerů Slovenské nacionalistické strany změnili loajalitu v posledních šesti měsících s protestem proti ministerskému předsedovi s jeho autoritářským a bojovným stylem.

Zástupci z Mečiarové koalice se zdrželi při hlasování nedůvěry. Věrný jeho boxerskému pozadí, Mečiar nepadaul bez boje. "Vy všichni víte, že já volby vyhraji," varoval zástupce před jejich hlasováním ho vypudit.

Česká tisková kancelář ČTK hlásila, že Mečiar mluvil více než dvě hodiny, aby Parlament vyhodil ty zrádné zástupce než jeho vládu.

Mečiar naléhal, aby se volby konaly počátkem června, jelikož jeho popularita by později byla ztracena se zhoršenou ekonomickou situací. Od mírového rozvodu Československa 1. ledna 1993 na dvě rozdělené země, Slovensko se dívalo na jeho obstaralý těžký průmysl jak více a více padá do hloubky bankrotu a jak nezaměstnanost se zvýšila na 12% a jak inflace jde rychle trojnásobně nahoru.

A tak Mečiar se shledal s odporem opozičních zástupců, kteří vědí, že jejich strana bude mít lepší výhled ve volbách později tohoto roku, když ekonomická krize bude mít víc času ovlivnit voliče.

Přeložil Carl Hodek s krátkou poznámkou:

Plně a silně doufám, že konec Havla a Klause bude následovat, a že ti mudrcové v Praze si vezmou ze slovenských bratrů příklad. Jak jen by to bylo krásné, že konečně ti "rozbijeci" Československé republiky dosáhnou svého!

Už, už, už.....už se konec blíží!.....!

■ LONDÝN, Velká Británie

Hrozba teroristů dalším ostřelováním, donutila autoritu k zavření dvou velkých letišť, Heathrow a Gatwick v neděli večer, pár hodin po třetím útoku na Heathrow v pěti dnech. Letiště byla otevřena o dvě hodiny později. Celkem bylo na Heathrow položeno 12 min od středy minulého týdne, ale žádná z nich nevybuchla. Nikdo nebyl zraněn, ale letecký provoz byl vážně porušen.

Teroristická Irská republikánská armáda, která přiznala zodpovědnost za první útok, oznámila v Dublinu, že letiště a cestující jsou v nebezpečí, jestliže letiště nejsou úplně vyprázdněna po každém telefonickém varování.

IRA si vzala na mušku turismus ve své kampani násilností, aby udělala konec britské vládě v severním Irsku. Také se snaží donutit britskou vládu k ústupkům, než se IRA připojí k mírovým debatám.

Všechny lety byly v neděli zastaveny na dvě hodiny. Cestující byli převezeni na jiné letiště. Tisíce cestujících bylo nuceno čekat mnoho hodin; mluvili o chaosu, který způsobily útoky a vyhrožování.

■ BEIJING, Čína

Státní sekretář Warren Christopher se měl v pondělí vrátit z Číny se vzkazem znepokojených amerických exekutivů, že "Postoj Clintonovy administrace vážně podkopává americké obchodní zájmy v Číně".

V neděli zůstal Christopher neústupným v požadavku, aby Čína ukázala "značný pokrok v lidských právech", jinak že nebude obnoveno její postavení jako MFN - národ s největšími výhodami, které má pro Čínu hodnotu bilionů dolarů ve snížených clech. Christopher definoval následující požadavky jako "omezené a přiměřené" a řekl, že vyjadřují "jádro amerických hodnot": propuštění politických vězňů, konec blokování zahraničního vysílání do Číny, zachování Univerzální deklarace o lidských právech, ochrana kulturního a náboženského dědictví Tibetu, právo na emigraci, a návštěvy mezinárodních skupin do čínských vězení.

Představitelé obchodu Spojených států v Číně zdůraznili Christopherovi komerční nevýhody odvolání dodatku o nejvyšších výhodách. Řekli, že by to ponechalo nejrychleji vzrůstající trh světa cizím soutěžitelům, nezátíženým "morálně motivovanými" obchodními podmínkami.

■ MMABATHO, Jižní Afrika

Jihoafriický diplomat se stal zatím hlavním vůdcem Bophuthatswany, aby zajistil, že obyvatelé této dřívější černé domoviny se mohou zúčastnit prvních voleb Jižní Afriky všech ras. Vyslanec Tjaart van der Walt slíbil, že vyřeší stížnosti, které vedly k stávkám a protestům proti nyní sesazenému prezidentu Lucasu Mangopemu.

Bophuthatswana má být podle

nové ústavy znovu včleněna do Jižní Afriky.

Odstranění Mangopeho bylo považováno za varování Alianci svobody, skupině proapartheidních bílých a konzervativních černých jako Mangope, kteří jsou proti volbám, protože se očekává, že vyhraje Africký národní kongres. Bojí se, že přijdou o moc pod vládou Afrického národního kongresu.

Proti volbám je také Inkatha Freedom Party, vedená nacionalistou kmene Zulu jménem Mangosuthu Buthelezi.

■ KFAR TAPUA, Západní pobřeží, okupované Izraelem

Israelská vláda v neděli postavila mimo zákon dvě radikální židovské skupiny, zakořeněné v doktríně nenávisti k Arabům zemřelého rabína Meira Kahana, a nazvala je teroristickými organizacemi.

Byl to učedník Kahana, Dr. Baruch Goldstein, který zabil asi 30 muslimů při modlitbě v hebronské mešitě 25. února, což zastavilo mírové debaty mezi Izraelci a Palestinci.

Spoléhající na protiteroristické zákony, kterých po desetiletí bylo používáno pouze proti Arabům, udělala vláda nezákonným patřit k organizaci Kach, Kahane Chai nebo ke kterékoli jiné organizaci, mající podobný účel. Zákaz byl jednohlasně schválen kabinetem ministerského předsedy Jicaka Rabina.

Na sta následovníků Kacha a Kahane Chai může být uvězněno, ale nebylo určeno, kteří a v jakém počtu.

Kabinet také určil, že bude zločinnem dávat skupinám finanční nebo slovní podporu - a dokonce nosit tričko s jejich symbolem - seřvenou pěstí proti Davidově hvězdě. Majetek těchto skupin bude zkonfiskován.

Stoupenci Mangosuthu Butheleziho, vůdce Inkatha Freedom Party, demonstrovali v neděli během manifestace v Jižní Africe. Buthelezi odsoudil zabránění Bophuthatswany jako spiknutí.

Sametové mikropovídky

Jan Černý

Mluví

Byla pěkná, byla milá, a vařila v Auroře disidentům kávu (přes guláš byla uklízečka). Protože ráčkovala, dotáhla to až do sněmovny, bohužel federální. Na členku vlády "neměla", a nikdo se jí neodvážil doporučit, aby si v klidu užívala federálních "odúmrťových" peněz a nepletla se do politiky.

Bez velkého vypytování a schvalování se prohlásila za mluvčí. Mluví všeho a všech, protože vládní strana nemusí umět počítat, a své hubené vítězství si plete se sto procenty. Prostřednictvím strany tedy šéfovala všem.

Stala se nepříjemnou, a chlapi z opozice se modlili, aby z mužské části nové "strany a vlády" se našel někdo, kdo by ji poslal na mateřskou dovolenou. Marně. A tak jí alespoň "přáli", aby známý "hrabivý" pivní literát, nyní porno textař, byl stranou pověřen napsat pro museum "odboje" její oficiální životopis ve stylu jeho posledních "povídek". Toto přání se jim rovněž nespínilo: Kdo by prý pak dělal u piva poradce a partnera našemu prvnímu Řešiteli?!

Paní mluvčí bude tedy muset mluvit dál, až se umluví, anebo až ji někdo ... umluví.

Polistopadové osudy

Tak třeba nějaký Koráb: To byl příležitostně hospodský šašek, jinak nic. Nyní je miliardář a vládní filosof číslo dvě. — To tedy Pařez, ten aspoň vedl v ilegálním listě "Uliční disident" rubriku "Kdo, s kým a jak". List s jedinou rubrikou, vydávaný v pěti kopiích, má dodnes v pěti kopiích ve svém archivu, coby záslužný dokument. Vyneslo mu to po Listopadu funkci generálního ředitele tiskového koncernu, komplet uzmutého komunistům včetně redaktorů a sekretářek. To poslední mu funkčně zlomilo krk. — Založil pak porno-měsíčník "Diblík" a má se dobře, ježto mu zůstal plat generálního ředitele i jeho kancelář. Mimo to pořádá občas, na pokyn "shora", večírky "nahore bez". Přítel Koráb tam dodává "zboží" a nejspičkovitější činitele. Účty platí stát, anebo někdo mu podobný či blízký...

Z desítek disidentsky úspěšných, lépe řečeno pozlacených lidí, jež jsou v obecném povědomí a v nejvyšších funkcích, se má nejlépe nějaký Boček a Rous. A bez funkcí! Boček kupříkladu nedělá vůbec nic a oplývá penězi, takže jeho pět dětí od pěti různých žen, si nemůže na otce naříkat. — To Rous alespoň pije, což mu zabírá první půl dne. Odpoledne spí a večer píše oplzlé verše, které rozesílá "tém nahore". Boček i Rous jsou nedotknutelné disidentské monstrace. Už se ví i proč, ale to je tabu, které se "rozkryje" a odtajní až v jiném režimu. Do té doby se nic nestane - soudě dle jiných utlumených tabu a veřejných afér, které vypluly na povrch "chybou režie".

Ostatně, proč by se mělo něco stát, když už si lidé na to zvykli...

El Paso ukazuje, jak zastavit ...

prudce klesal, z 1300 za den v srpnu minulého roku asi na 150 za den - což je pokles o 74%.

Na letišti klesal počet zatčených dokonce dramatičtěji, z 1,034 v r. 1993 na nyníšších 15 za den. Toto je obzvláště význačné, protože nezákonní, kteří dorazí na letiště v El Paso jsou pouhý krok od permanentního usazení uvnitř Spojených států.

"Operace Hold the Line" - jak to bylo přejmenováno, s narážkou na "linii" či délku hranice mezi El Paso a Ciudad Juarez v Mexiku, také s pomínutím nepřátelské konotace slova "blokáda" - zaznamenala radikální změnu v dřívější strategii dodržování pohraničního zákona.

NEZÁKONNÝM DOVOLEN VSTUP K OSPRAVEDLNĚNÍ ROZPOČTU POHRANIČNÍ KONTROLY

Dříve, jak oddělení pohraniční kontroly El Paso v nedávné zprávě přiznalo, "nesnažilo se zabránit vstupu do Spojených států, ale spíše se soustředovalo na přistižení a zatýkání tím způsobem, že dovolilo cizincům, kteří nezákonně přecházejí hranice, vstup do oblasti El Pasa. Tak vykazovalo velký počet zatčení, což ospravedlnilo náš rozpočet."

Typicky byli agenti pohraniční patroly umístěni dobrou vzdáleností za hranicí, aby chytili ty, kteří již na americké území vstoupili. To bylo ovšem daleko těžší pro patrolu stále nedostatečně obsazenou, je zatknout, když již byli ve Spojených státech.

Imigrační a naturalizační služba (INS), která má soudní pravomoc nad patrolou, odhaduje, že na každého chyceného nezákonného cizince připadají dva nebo tři, kteří proklouznou do Spojených států.

Sektor pohraniční patroly města El Paso upustil od strategie INS, která je neuvěřitelně "kapitulantská" a která vlastně pomáhala a naváděla k tomu obrovskému vzrůstu nezákonné imigrace, a vymyslel plán, který by zadržel nezákonné doslova v jejich stopách. Plán je dílem nového šéfa oddělení BP Silvestra Reyese, který jaksí přesvědčil byrokracii INS, aby jej podpořila. Reyes převzal vedení sektoru teprve vloni v červenci; typickým způsobem měl svůj nový program hotový k zavedení již v září.

Šéf Reyes podobně usiloval o zastavení pohraničního provozu, když byl šéfem pohraniční patroly sektoru McAllen, západně od El Paso. Jeho zkušenost v této oblasti byla, že přísné prosazování zákona u hranice samotné je nejlepší způsob, jak zadržet nezákonné přistěhovalce. Ale experiment v McAllen měl jen částečný úspěch pro nedostatek personálu.

AGENTI REYESE UMÍSTĚNÍ DALEKO OD SEBE

Tentokrát, k zajištění plného úspěchu v El Pasu, šéf Reyes vynutil od INS \$350,000 na zaplacení přesčasu pro dostatečný počet agentů, kteří by hlídali hranici 24 hodin denně po dva týdny. Našel dalších \$175,000 na cestovné - musel totiž přemístit agenty z velké vzdálenosti, až z Nového Mexika, což je také v jeho pravomoci a na různá vydání - celkem \$525,000.

Aby mohl mít 400 agentů pracujících přímo na hranici, musel šéf Reyes vzít personál ze všech zadních podpůrných jednotek. Ale i agenti, kteří zůstali v těchto jednotkách, museli pracovat dva dny přesčasu "na lince". Dále byli použiti agenti proti pašeráctví a jeden agent na sbírání zpráv - výzvědný agent - v Mexiku. "To se ukázalo být velmi účinným, řekl později Reyes, "v koordinaci naší odezvy k zvýšení provozu na hranici s odezvou na vynucování mexických zákonů."

Udržoval také ve vzduchu dvě helikoptéry, vybavené jednotkami pro video FLIR (Forward Looking Infra Red) jejichž piloti poskytovali podporu od svítání do půlnoci. Vrtulníky byly skutečným zastrášovacím prostředkem každému, kdo by se byl snažil proniknout operací "Hold the Line". Reyes zařídil také fotografickou místnost k stálému sledování na videopásce i veškeré činnosti podél hranice v jakoukoli dobu.

Kromě snížení překračování hranice skoro na nulu, Reyesův plán také snížil zločinnost v El Pasu, a dal občanům města takový stupeň osobní bezpečnosti, jaké se netěšili po léta. Předtím hlásil: "Bandy vzrůstají podél hranice, a jejich členové se zabývají zločinností a drogami". — "Nezákonní cizinci jsou členy těchto tlup na obou stranách, a stali se částí problému, kterému občané El Pasa musejí čelit každý den."

Krádeže aut, místní specialita, protože ukradená americká auta nacházejí veliký trh hned za hranicí, klesly během deseti dnů od začátku operace "Hold the Line" skoro na polovičku. Southern Pacific Railroad hlásí, že krádeže nákladu klesly o 98%.

Ačkoliv vloupání, vraždy a jiné násilnické zločiny se dosud znatelně nesnížily, případy krádeží v obchodech - další specialita v El Pasu, jelikož jeho obchody silně závisí na pohraničním provozu - značně klesly. Také klesl počet chronických nepřijemností jako pouličních žebráků, neobjednaných umyvačů oken u automobilů, počet prodavačů žvýkačích gumy a různých věcí na ulici.

"Šel jsem skrz střed města a celé to podsvětí bylo pryč," řekl starosta Larry Francis s údivem, jak kvotovaly El Paso Times. "Zvláště kapesní zloději a ti, kteří se rádi oblékají do šatů opačného pohlaví."

Ačkoliv obchody ve středu města u hranice "utrply negativní účinek", podle podrobné studie Johna L. Martina ze Střediska pro imigrační studie po listopadovém zájezdu, Martin shledal, že nezákonní, kteří tam nakupují, neutratili víc než 3% všeho vydání Mexičanů v El Pasu." V každém případě prodeje v malém brzy stoupily. A Martin se dověděl, že obchodníci mimo střed města hlásili "žádný účinek na prodej". Toto ve městě, kde "10-20% kupců je z Mexika."

MĚNĚ NEZÁKONNÝCH ZNAMENÁ VÍC PRACOVNÍCH MÍST PRO AMERIČANY

Nejvíce utrpěli nezákonní, kteří nacházeli v El Paso zaměstnání jako ošetřovatelé a ošetřovatelky, služby nebo jinou práci v domácnosti. Není divu, že někteří z obyvatel Juarezu protestovali proti operaci "Hold the Line" a popěvovali na svém konci čtyř mezinárodních mostů "My chceme práci".

Podle studia Johna Martina při SIS 500 občanek města El Paso hledalo práci jako služby, 230 v péči o děti a dalších 1,200 ve stavebnictví, velký pokles v počtu nezákonných přistěhovalců zlepšil při tom vyhlídky na zaměstnání Američanů.

Celkem se život skoro 600 tisíc občanů El Pasa znatelně zlepšil. Starosta Francis vedl ve chvále šéfa Reyese za jeho "agresivní a zlepšovací stanovisko k nezákonné imigraci".

90% až 95% obyvatel El Pasa, z nichž asi tři čtvrtiny jsou, jako Reyes, mexického původu, ukázalo podporu jeho plánu a pohraniční patroly v několika průzkumech veřejného mínění.

Dědeček Reyese přišel do Spojených států z Parralu, Chihuahua v r. 1913, když prchal před Mexickou revolucí po třech letech od jejího vypuknutí. Reyes, nejstarší z deseti dětí, se narodil v r. 1944 na farmě poblíž Canutillo, v horním údolí El Pasa, a když se farma blížila finanční ruině, odešel z Texaské university a připojil se k americké armádě. Sloužil skoro dva roky ve Vietnamu jako vedoucí posádky vrtulníku. Tato zkušenost mu teď přišla vhod, když se vrátil domů, přidal se k pohraniční patrolě. Hispáncům, kteří se diví, jak může přísně vynucovat americký imigrační zákon vzhledem k svému dědictví odpovídá:

"Měli bychom být méně Američany, protože jsme Hispánci? Myslím že ne. Bojoval jsem za tuto zem. Odevzdal jsem svou kariéru kontrole jejích hranic."

Silvestr Reyes se stal hrdinou pro El Paso, zvláště pro jeho velkou hispánskou většinu. To se jasně ukázalo, když vyvěsili prapory na plot u silnice a pověsili zelené stuhy na antény aut na podporu operace "Hold the Line". Jeho buldočí vytrvalost a všeobecná místní podpora umožnily pokračování operace do dnešního dne, daleko déle než byl její původní dvoutýdenní termín, ačkoliv to vyčerpává zdroje pohraniční patroly, zvláště jejího obsazení.

Jiná pohraniční města by ráda následovala příkladu El Pasa. Starostové měst - San Diego, vstupního města pro největší počet nezákonných, a El Centro, oba v Kalifornii, a starostové měst Eagle Pass v Texasu a Nogales v Arizoně, všichni vyslovili, že by rádi začali něco takového jako operace "Hold the Line", ve svých obcích.

Náklady na zavedení plánu šéfa Reyese podél celých 200 mil dlouhé hranice mezi Spojenými státy a Mexikem, které jsou považovány za "porézní", a proto snadno proniknutelné nezákonnými cizinci, by byly sotva viditelným zlomkem nákladů na udržování oněch 4.8 milionu Mexičanů, kteří, podle odhadu, jsou ve Spojených státech. Nedávná studie, kterou provedl Dr. Donald Huddle, profesor emeritus na Rice University v Houstonu, shledala, že tito lidé stojí americké poplatníky ve veřejných podporách a přebírání práce americkým zaměstnancům neuvěřitelných 12 bilionů dolarů ročně.

Zřejmě by stálo mnohem méně rozšířit počet personálu pohraniční patroly - bylo by to účinnější, soudě z úspěchu operace "Hold the Line". Senátor Harry Reid (D.—Nev.) uvedl Immigration Stabilization Bill - návrh zákona na stabilizaci přistěhovalectví - který by zvýšil počet nyníšších agentů z 4,300 na 9,900. Takový zákon by opatřil dost sil, aby se mohlo použít zkušenosti El Pasa všude podél hranice a mohlo by to úplně zastavit nezákonné přistěhovalectví. Tak ušetřené biliony dolarů by mohly udělat podstatný zážez do národního deficitu.

Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny čtenáře, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vždycky s uveřejněnými články ztotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat zaslané články. Zaslané rukopisy se nevracejí. Za změnu adresy účtujeme \$3.00.

Bude v Rusku... Rusko vs...

ra Anatolije Sobčaka. Bylo zjištěno, že členové ozbrojené bandy zločinců se zúčastnili povstání proti Jelcinovi v roce 1993.

Faktem je, že amnestie je nezákonná, jelikož nová ruská ústava parlamentu toto právo nedává. Mimo to je možné amnestovat pouze odsouzené. A k soudnímu líčení dosud nedošlo — možná proto, že Jelcin nemá zájem, aby hnutí proti němu získalo nové "mučedníky".

A jaká je dnes situace v Rusku? Nemocný Jelcin je oslaben, je ochoten reformy upravit a sociálně zajistit, jeho ministr zahraničních věcí Kozyrev upozorňuje americké finanční kruhy, že zastavení podpor by vedlo k nedozírným následkům. Jedno však je jasné: Veškeré dosavadní miliardové investice do Ruska jsou ztracené (mafie zbohatla). Nejasná politická situace těžko dovolí další finanční podpory. Ty by byly také americkému daňovému poplatníkovi nepochopitelné. Mezinárodní situaci komplikuje ruská podpora komunistického vedení v Bělehradě (Milošević) Srbští historikové poukazují na to, že Rusko opětovně Srbsko podporovalo - v roce 1877 v boji proti útokům osmanského imperia, v roce 1914 proti rakousko-maďarské monarchii a v druhé světové válce proti Hitlerovi.

Rusko vzdor hospodářským a politickým potížím sleduje na Balkáně své mocenské zájmy, jednak aby Jelcin upokojil armádu a své odpůrce, dále aby zamezil další akce NATO v Bosně a Hercegovině, které by mohly event. v budoucnosti vzniknout na území rozpadávajícího se Ruska.

V dnešní situaci je dobrá rada drahá - i kdyby v Rusku přišla k moci nová vláda, staré problémy by zůstaly.

(Nejen) k televizní "Debatě" o armádě z 13.2.1994...

že se Baudyš načil budít zdání "mistra světa" od komunistů. Ono i tam to bylo trochu složitější, než jak se nám to podává...

V roce 1991, ale i v roce následujícím opozice tlačila na Václava Klause, aby se sešel s profesorem Milanem Zeleným před televizní kamerou - do živého vysílání. Chtěli jsme, aby před tímto odborníkem obhájil svou ekonomickou reformu. Obyčejně na tento tlak nereagoval, ale když byl přitlačen ke zdi, nezbylo mu nic jiného, než zareagovat... "... s nějakým Zeleným nebudu utrácet čas, nemám ho tolik nazbyt... Jsem zván na jednání s finančníky světového formátu. Např. na zasedání MMF 13. října m.r. do Bangkoku. Zeleného tam neznou a už i to svědčí o jeho kvalitách. Opravdu nemám tolik času, abych s kdekým diskutoval před televizní kamerou..." (Poznámka: Tento Klausův výrok je z mítinku v Příbrami dne 27. 8. 1991). Jak vidět, každý "mistr světa" se umí vyhnout kvalifikované oponentuře na veřejnosti a proto své odůvodnění.

Po listopadovém převratu se dostali do vysokých státních funkcí lidé, do té doby málo známí. Nelze však souhlasit s tím, že když se za komunistů nemohli (někteří z nich) dobře uplatnit, bylo to jen a jen proto, že zastávali jiný světový názor. Velmi často se neuplatnili pro svou neschopnost! Jediná "zásluha" většiny současných mocipánů je a byla jejich neobornost! Neuplatnili se jednoduše proti, že jim chyběla potřebná kvalifikace. Dnes to svádějí na diskriminaci za údajný boj proti komunismu. Mnozí se tím dokonce mohou i prokázat, to jim nelze jednoznačně upřít, příčina jejich kverulantství však už i v těchto souvislostech spočívala jinde, ne v "ryzosti" jejich charakterů!!! Není to až tak moc dávno. Ještě si pamatujeme na to, jak vehementně se někteří z nich dožadovali na komunistech DIALOGU. Dnes o dialogu nechtějí ani slyšet, o čemž svědčí odmítání Baudyše setkat se před veřejností s generálem Vackem a Klause s profesorem Zeleným. Jsou to ovšem jenom dva nejokatejší případy. Jinak by se jich našlo mnohem mnohem víc. Z dřívějších "mravokárců" se stali dnešní "mistr světa", kteří nebudou "ztrácet čas" rozhovory s "nějakými Zelenými (a podobnými pitomci)??

Nechme stranou právní názor na to, že bývalý režim byl protiprávní, nebo dokonce zločinný. Je bezpočet důkazů o tom, že se mnohých zločinů skutečně dopustil. Ale vyvyšovat se nad druhé třeba jenom tím, že tomuto režimu škodil, když vlastně totéž dělá dál, to člověku vyrazí dech! Ale i na to on má "přesvědčivé argumenty". Např. "Já bojoval, vy jste kolaborovali. Já se tímto bojem fyzicky i psychicky vyčerpal, a za to mi patří odměna, kterou si vybírám jak umím." Takže krade, podvádí, prostě škodí. Ale on nikdy nic jiného třeba ani nedělal a ani neuměl dělat. A dnešní režim "plošně" odměňuje každého, kdo se v minulosti pouze přizívoval. Preferuje zločince!

Jakub Jaklovský
Slovanský únie, Příbram

Balkáně, a pravděpodobně tam zůstanou na trvalo.

Bez přátel a s uvaleným embargem, Bělehrad připijí na zdraví Matičce Rusi, zatímco Jelcina zdraví jak nacionalisté, tak ultranacionalisté doma za to, že znovu potvrdil a prohlásil zájmy Ruska - proti Západu.

Nebezpečí vojenského střetnutí Spojených států a Ruska zůstává vzdálené, ale jsou možné ztráty mezi ruskými vojáky od náletů NATO; a je velká pravděpodobnost, že buď Západ nebo Rusko vyjde jako poražená velmoc v konečné hře Bosenské války. Proč nakonec zasáhl Clinton v Bosně? Aby ukončil "škrcení" Sarajeva, zrestauroval věrohodnost společenství NATO, a zabránil rozšíření války. Ale uvažujme o každém z těchto argumentů:

Že Srbové odřízli a ostřelovali bosenská města je pravda, a je to ohavné. Ale Spojené státy právě teď "škrtí" Irak, Srbsko a Haiti. A z každé z těchto zemí přicházejí zprávy o utrpení a dokonce o smrti, mezi dětmi, kvůli těmto Spojenými státy vedeným embargům a blokadám. a když Američané projevují bolest nad obrázky CNN o utrpení Bosňanů, měli bychom pochopit, proč někteří lidé myslí, že roníme krokodýlí slzy.

Že je ohrožena věrohodnost NATO? Ale to je pouze proto, že NATO vydalo tucet hlučných hrozeb Srbům, které nebylo připraveno uskutečnit. Když porušilo svou věrohodnost, NATO musí teď zřejmě bombardovat nějaké lidi, aby znovu nabylo své hrdinné podoby.

My, Američané, zasahujeme, abychom zabránili rozšíření války? Ale přivedením obou národů, Rusů i Američanů, dávají obě země v nebezpečí svou prestiž, podstupujeme riziko kolize velmocí, a pokoření, kterému by měla politika Spojených států hledět se vyhnout.

Jiné národy teď zaujímají strany v Balkánské válce.

Jednoho dne, když Clinton uznal Makedonii, Řecko uzavřelo před Makedonií své hranice a stalo se tak vlastně spojencem Srbska. Ale v Makedonii, mezi Řeckem a Srbskem, je 700 amerických vojáků, které tam poslal Clinton jako "drát k zakopnutí" a začetí války.

Maďarsko, které před měsícem se hlasitě dožadovalo členství v NATO, uvažuje teď o zrušení embarga proti Srbsku. Bulharsko a Rumunsko se pohybují stejným směrem. Evropané si vybírají strany. Srbsko již není izolováno.

Událost, která "zmáčkla knoflík americké intervence" byl masakr v Sarajevě, při němž bylo zabito 69 Bosňanů - "nekrvavější den v tom, co New Republic nazývá 'genocidní válka', ve které 'bylo zabito 200 tisíc lidí a 2 miliony lidí se stalo uprchlíky'."

Ale v těchto číslicích se něco neshoduje. Jestli ostřelování sarajevského trhu bylo nekrvavějším dnem války, musí být celkový počet bosenských mrtvých méně než 50,000. Kdyby bylo každý den zastřeleno 68 Bosňanů, v každém dnu dvouleté války, byl by celkový počet mrtvých 49.500. Aby Srbové mohli zabít 200 tisíc byli by museli spáchat čtyři tržní masakry každý den po celé poslední dva roky. Jediný způsob, jak dostat 200 tisíc mrtvých ve dvou letech, je zabít denně 275, nebo každý týden dva tisíce. Stalo se tak skutečně?

Bosna je strašnou tragedií, ale dejme to do perspektivy.

Na sarajevském trhu zahynulo 68 Bosňanů. Ale 13.-14. února 1945 bylo v Drážďanech k smrti upáleno 135 tisíc Němců. 9.-10. března 1945 zahynulo 130 tisíc Japonců při útoku generála Curtise Lemaye na Tokio. 6. srpna toho nádherného roku zemřelo 71 tisíc Japonců v Hirošimě; 9. srpna 74 tisíc v Nagasaki.

Etnická čistka? Podle knihy Alfreda De Zayase, The German Expeles (St. Martin's Press, 1993), bylo "etnicky vyčištěno" 15 milionů německých mužů, žen a dětí v letech 1945-48 ze zemí, které byly po staletí jejich. Dva miliony jich zahynulo v největším "odchodu" 20. století.

CNN naneštěstí tu ještě nebyla, aby udělala video o těchto triumfech FDR (Roosevelta), Trumana, Churchilla a Stalina. Ale letecké masakry, kterým se spojenci 2. světové války oddávali, a etnické čistky, které jsme všichni trpěli, by mohly vysvětlit, proč Srbové myslí, že jsme ve svém pobouření mírně hypokritičtí.

V jakémkoli případě, intervencionisté vyhráli. Je to teď jejich den a jejich válka na Balkáně.

ŘEYNE PÚJČKY NA AUTOMOBILY 6.25% APR

PINNACLE BANK

SERVICES BY FIRST OF OKLAHOMA

Berwyn Banking Center
7112 West Cermak Road
(708) 780-2025

Cicero Banking Center
6000 West Cermak Road
(708) 780-4970

Member
FDIC

ZÁMECKÁ VYCHOVATELKA

NAPSALA

BARBORA MELLANOVÁ

Paní Skalská zažila velice nepříjemnou noc — rozrušení nedalo jí spát. Jak nepředloženě věra jednala! Dobrý choť jí odpuštěl, ale jak se zachová Bedřiška? Za její snahu a spravedlivou péči o děti jí svědění, jejich vlastní matka tak nepředloženě jí urazila. Ta dobrá dívka měla v úmyslu připravit jí překvapení — dlouhou dobu před vánocemi činí chuděrka plány, a ona — nevděčnice — tak níže ji podezřívá. Jak jí odškodnit? Penězi? Dary? Ne! Podobného zadostiučinění Bedřiška by nepřijala. — Zdáli pak dostává se ku snídani? Ach, jak se před ní stydí! Ona, paní ve středním věku jest nucena před mladou dívkou vyznat svou chybu! Nešťastná Pevná! Jak byla ona neprozíravá, že nevystihla zlobu této drsné, zlomyslné ženy. Ovšem — vždyť Bedřiška prvá poukázala na špatné zacházení se správcovými dětmi a Pevná se toho dopátřala. A ona — zámecká paní — stala se nástrojem pomsty této zlé ženy.

S tukoucí srdcem vcházela paní domu do jídelny k snídani — Bedřišky v jídelně posud nezasadla. Jen její choť, který právě se vrátil z ranní procházky, vyšel jí v ústřety. I on jevil stísněnou mysl. Posnídáv nezvykle spěšně, omíloval svůj odchod schůzkou s nadlesním v pasece. Paní Skalská byla povděna, že odešel. Jak bylo jí trapno při myšlence, že před svým choťem má Bedřišku odprostiti.

Do jídelny vešlo služebné děvče a hned se dotazovalo: „Mám přinést kávu, milostivá paní?“

„Sečká až slečna přijde,“ paní odvětila.

„Slečna již snídala ve svém pokoji,“ milostivá paní. Naše slečna měla dnes asi špatnou noc — viděla jsem světlo v jejím pokoji daleko přes půlnoc. Snad jí bolely zuby, neboť ráno byla celá uplakaná.“ Děvče netušilo, jak paní rozrušuje.

„Naše slečinka jest učiněná dobrota — té bylo by hřích ublížit. Každý jí má rád, jen Pevná jí přímo nenáviděla. I klevety o slečně roztušovala, jakoby slečinka byla kočka a pány k sobě vábila. A já jsem na své oči viděla, jak slečna cestou k lesu panu správci se vyhnula a zabočila raději do chalupy k Březinové. Pevná byla zlá ženská, a nikdo jí nevěřil, když podobné nesmysly žvatlala.“

Paní Skalská se zapýřila — nikdo tedy Pevné nevěřil — jen ona.

Na chodbě ozvaly se lehké kroky a po chvíli ve dveřích objevila se Bedřiška. Ve tváři byla ubledlá, a její krásné modré oči byly zarudlé. Ale s hlavou vzpřímenou stála před svou paní.

„Bude snídání později,“ řekla paní, a děvče hned se vzdálo.

„Vy jste již po snídání, slečno Bedřiško?“ paní v rozpacích se dotazovala.

„Ano, milostivá paní. Totiž, abych pravdu děla — moje snídání stojí na stole netknuté, ale dala jsem si ji donést do svého pokoje. A nyní k věci! Přicházím s prosbou,“ Bedřiška pevně hleděla paní do očí. „Po tom, co večera se přihodilo, nemohu setrvat v domě a prosím, aby mě milostivá paní propustila bez výpovědi. Netoužila jsem zde nalézt pouze chléb — moje touha byla neskromná — hledala jsem v tomto zámku i svůj domov.“

Paní Skalská v rozčilení stála proti Bedřišce a nenalezala slov k omíluvě.

„Jsem chudá,“ Bedřiška v slzách na paní pohlížela. Ale jeden poklad jsem přece s sebou si přinesla — čest a dobré jméno. A tento poklad si nedám vyrvat. Svým podezříváním způsobila jste mi velkou bolest.“

Paní Skalská se zachvěla. „Bedřiško, odpusťte mi,“ prosila.

Bedřiška se bolestně usmála. „I když vám odpustím — ve vašem domě setrvat nemohu.“

„Bedřiško — snažně vás prosím,“ ve velkém rozčilení paní skutečně na zem dopadla.

Bedřiška jí pozvedla. „Usedněte, milostivá paní — jste velice rozrušena, ale bez mé viny. Zádáte mého odpuštění — nuže odpouštím vám — poněvadž vám rozumím. Máte svého choť z celého srdce ráda a vaše bujná obrazovost vytvořila ze mne sokyni. Zářila jste — ovšem — bez příčiny. Váš pan choť jest vzorem manžela — o tom vás ujišťuji. A vaňte si toho — zřídka nalezne se nyní muž jemu podobný. Také z té příčiny byla jsem ve vašem domě tak spokojena. Jsem,

jak vám známo, chudý sirotek, vpachtěni za skývou chleba velnal mě osud často do nebezpečí. Ale měla jsem svého Anděla Strážce. Tím dostalo se mi i školy života — dovedu se všude uhnouti, když je zapotřebí.“

„Ach, Bedřiško! Tak lituji té urážky! Ale neznáte, co znamená mítovati muže nad vlastní život, trástí se o své štěstí — ne, toho nechápete.“

Bedřiška se zase bolně usmála.

Klamete se, milá paní v domněnce, že jsem posud nepoznala lásky k muži. Však moje čistě ideální láska přinesla mi jen bol a lítost. Ve své opuštěnosti jsem si předsevzala

chrániti se všech nástrah a za životní úkol jsem si vytkla konati dobro.“

„A já jsem vám způsobila novou bolest,“ paní chopila se rukou Bedřiščiných, a než tato mohla zabrániti, paní jí je vše zulíbala. „Neodjete, Bedřiško, chci vám vše vynahradiť. Budete mi rodnou sestrou. Toužím, abyste vychovala mé děti — vy, žena tak dokonalá. Zůstanete, Bedřiško?“

Bedřiška váhala. „Snad by se zase někdy stalo —“

„Již nikdy, Bedřiško. Já, žena nezkušená, poštvána zlomyslnou ženštinou, dostala jsem za vyučenu. Dnešní noc, plná výčitek svědomí byla mi dostatečným trestem. Což dovedla byste býti tak tvrdou a pro přestupek matky mohla byste opustiti děti, které tak k vám přilnuly? A což osiřelé dcerušky správcovy, ty chudeřky, které se k vám tuší s láskou jako k matce? Bedřiško — již pro ty ubohé sirotky zůstaňte zde. Vždyť jste pravila, že jste si pevně vytkla za životní úkol konati dobro. Vzpomeňte, že jste u rovu zesnulé paní správcové slíbila, že chcete býti jejím dětem mateřskou přítelkyní.“

Paní Skalská pevně svírala ruce vychovatelčiny ve svých dlaních a v slzách nořila své zraky do krásných očí Bedřiščiných.

„Nuže! Zůstanu — z lásky k vašim dětem i správcovým.“ dobrá Bedřiška byla překonána, a paní jí přivinula bouřlivě k srdci.

V útulné komnatě, příjemně vytopené, za šicím strojem seděla zámecká paní a vedle ní u stolu horlivě na dětské psádko přistihovala pilná zámecká vychovatelka — Bedřiška Fárová. Mezi oběma dámmi nastal poměr nadmíru přátelský a důvěrný.

„Jak se daří staré Březinové, Bedřiško? Věru, ráda bych slyšela, že stařena ta již se uzdravila. Tvé časté návštěvy do vzdálené od nás pastoušky ohrožují tvé zdraví. Cesta k chaloupce je plna močálů a bláta, a v této pokročilé předvánoční době se mužš snadno nachladiti.“ zámecká paní postřehla, že Bedřiška zhluboka zakašlala.

„Bohu díky — Březinové se utěchilo — moje léčení se osvědčuje. Myslím, že celou nemoc způsobil nedostatek potravy, a v naší zámecké kuchyni se vždy shledá zbytek pro její starý žaludek. Vždyť zámecká paní prý sama prikazuje, aby kuchařka přivařila trochu polévky pro příhodu,“ Bedřiška se něžně usmála na svou paní a přítelkyni.

„O kousek pokrmu nejde, ale o tebe se bojím,“ paní obiasňovala.

„Do té nepohody vezmu přetrvky, a můj zimní plášť by stačil i do Sibíře.“ Bedřiška se zasmála. „Vzpomeň, Laduško, že stará Březinová byla první osobou, s kterou jsem se v polích na své cestě k zámku seznámila. A později jsem v ní poznala babičku svého chráněnce, Pepička Strnadů. Zavedu tě tam, abys uzfela zásobu paliva, které ten hodný hoch na svém útěm těle z lesa nanosil. Rádní to lidé — Strnad se při návratu z války ze spořádanosti své ženy i synka zajisté potěší.“

„Jsi dobrá duše, Bedřiško, tak dobrá, že často na sebe zapomínáš,“ paní pochvalovala.

„O mě se stará moje dobrá paní, která mě učinila svou přítelkyní,“ Bedřiška vtiskla vřelý polibek na čelo paní Skalské.

„Pohleď, Bedřiško, myslím, že se činíme. Za dobu jednoho měsíce urobijí jsme spoustu prádla pro dítky místních nemajetných vojínů. Ani jsem netušila, že dvacet mužů z naší vesnice ocitlo se na bojišti.“

„Ještě dva přibylí v poslední době, La-

duško,“ slečna připomenula. „Veverka a Kunský právě byli odvoláni z domova.“

Paní Skalská tiše povzddechla: „Mám starost, Bedřiško. I nad hlavou správcovou visí nebezpečí. Správce byl dosud chráněn svou činností v městské apvoisaci — kdo ví, jak bude dále. Můj choť projevil obavu, že děti správcovy zůstanou zde opět zcela bez dozoru. Nynější správceva hospodyně zase neosvědčuje se dobrou vychovatelkou. Paní Bělohlová jest výtečnou hospodyní, ale ve výchově dětí pramáto se zná. Ona ve své dobrotě povoluje jim i to, co k jich ušlechťení nepřispívá. Obě děvčata téměř zdivočeja. Paní Bělohlová dovoluje jim státi se potulovatí.“

Bedřiška se poušmála. „Postřehla jsem vše, ale váhala jsem na jednání paní Bělohlové poukázati. Dostalo se mi již jednou za vyučenu.“

„Nezpomínej té neblahé příhody, Bedřiško. Upozorním sama paní Bělohlovou, aby se v povolnosti k dětem umíruila. Až tohle vyřídíme, budeme opět věnovati správcovým dětem více pozornosti.“

„Máš pravdu, Laduško. V poslední době jsme děti správcovy poněkud zanedbávaly. Nestalo se tak z mé přetížnosti — mně opatrnost vykazuje meze. Kdo jednou o trn se poraní, ten se mu uhýbá. Moje horlivost a starostlivost o správcovy děti byly vykládány jako vypočítavost. Pamatuji na zlobu hospodyně Pevné. Správce jest vdovec — a v tom je kámen úrazu. Co mohu pro ty ubohé sirotky potajiti učiniti, působí mi nevyřadnou radost. Ale jsem potěšena, že jejich otec o všem tom nemá ani tušení. Nepřeji si jeho vděčnosti, a já prokazuji služby jeho zesnulé paní, té jemné bytosti, která i z podobanky do pomníku zasazené hledí na mě tak tklivě a měkce, jakoby prosila o přízeň pro své děti.“

„Byla to něžná žena, Bedřiško. Vy dvě byste zajisté se byly milovaly a chápaly,“ zámecké paní zarosily se oči při té vzpomínce na zesnulou.

Do dveří vešel velkostatkář zjevně rozrušen.

„Přicházím s neblahou novinou, moje dámy. Správce právě došlo povolání k vojenské službě. Nemůžete si představití ten nárek dětí — obě malé holčičky nebylo možno upokojiti.“

„A správce?“ paní se dotazovala. Choť pokrčil rameny. „Povinnost volá a nehledí na poměry. Správce jako pravý voják nastoupení služby jest připraven — jen o děti má starost.“

„Jsme zde ještě my — muzičku,“ paní připomínala.

„A také já,“ Bedřiška se přihlašovala. „Velkostatkář k ní vděčně pohlédli. „Očekával jsem toho od vás, Bedřiško, že se děti ujmete.“

„Přestěhujeme ihned děti k nám,“ paní navrhovala.

„Nebylo by výhodnější, kdyby Bedřiška po čas, kdy správce bude dlíti mimo dům, do jeho domácnosti se přestěhovala? Správce má celé malé hospodářství a dozorem nutno pověřiti sílu spolehlivější, než paní Bělohlová. Naše děti mohou po tu dobu k Bedřišce docházeti.“

„Zadáš příliš mnoho, muzičku,“ paní jemně připomínala.

Do dveří prudce vběhly obě správcovy dcerušky a s pláčem oznamovaly smutnou novinu: „Tatínek nám odjede — budeme zcela opuštěny!“ Bohunka zaplakala.

„Neplačte, děti. Tatíček zase se vrátí a pokud bude vzdálen — já se o vás budu starati,“ Bedřiška, překonaná soucitem sama rozhodla, a děti vděčně k ní se přitulily.

„A budete u nás bydliť, slečno?“ Helenka ani svého sluchu nevěřila.

„Ano“, slečna potvrzovala. „Poděkujte zde milostivé paní, že to dovolí,“ slečna zase skromně všecky zásluhy zámecké paní přisuzovala.

Na dvéře kdosi lehce zaklepal — do komnaty vstoupil i správce.

„Tak na vás také došlo,“ zámecká paní vřelě mu tiskla pravici.

„Jsem voják, milostivá paní. O mě tak nejde, ale moje děti mi leží na srdci.“

„O ty jest postaráno, kamaráde,“ velkostatkář spokojeně se tvářil. „Slečna Bedřiška tu starost převzala. Ona se odstěhuje k vám

do malého zámečku, a vy můžete žít bez starosti o své děti.“

Správce se vděčně chopil Bedřištiny ruky a uctivě ji políbil.

Bedřiška pocítovala stísněnost. Zase samé díky — předčasné! Kdož může tušit, jak v nové úloze obstojí. Ona nezná opičí lásky, a přínost dětem se valně nezamlouvá. Chce vykonat dobrý skutek a dobré skutky odplácí Pán Bůh.

„Vy ani netušíte slečno —“, správce chtěl i slovy svou vděčnost projevit, ale Bedřiška ho přerušila.

„Konám vše, čeho milostivá paní si přeje, pane správce. Tato věc byla by celkem pro-

jednána. Pro potuchu ještě vám slibuji, že nepustím vaše děti z dohledu. Na vojnu jest zapotřebí také pomoci Boží, a říká se, že Bůh nejvíce vyslyší prosbu hodných dětí — buďte ujištěni, že vaše děti denně za vás se pomodlí.“

Správce v údivu pohlížel na mladou dívku, která tak vážně k němu promluvila.

„Sečkejte, pane správce“, pokračovala: „Dám vám s sebou malý obrázek Pomocnicie Boží“, i zámecká paní si vzpomněla.

Po těch slovech odkvapila do vedlejší komnaty.

„Nuže, pane správce, naše dámy vás rádně na cestu vypravily — doufám, že jste s nimi spokojen?“ řekl velkostatkář, který zatím plnil veliké pouzdro drahými doutníky a pod tuto pochoutku šetrně vložil cenný barevný papírek — novou bankovku.

Paní se vracela. „Tento obrázek darovala mi kdysi vaše dobrá choť. Bylo to v době, než naše Slávinka se narodila. Měla jsem jej vždy v uctivosti. Vezměte obrázek s sebou jako vzpomínku na svoji drahou choť, kterou i za vaší nepřítomnosti nezapomeneme na hrbitově navštěvovati.“

Správce mlčky políbil ručku dobré paní a neubránil se slzám. I velkostatkář otřel svůj zánošený skřípec.

„Nuže, urovnáme si ještě ostatní záležitosti, milý válečný hrdino,“ končil smutnou rozmluvu.

„Hned se k nám přestěhujete, slečno?“ po odchodu otoově ze zámku Bohunka si zabezpečovala.

„Až tatínek odjede,“ odvětila Bedřiška.

„A zůstanete u nás již stále?“

„Až se vám tatínek vrátí,“ zámecká paní za slečnu odpovídala, a děti se uklonily.

„Jak byl šťasten správce, když zvěděl, že ty se jeho děti ujmeš,“ po odchodu děvčátek, zámecká paní k Bedřišce prohodila.

„Jest jako všichni muži — rád se zbaví starostí. Ale jednu dobrou vlastnost u něho sledávám a tím u mne získal. On těžce želí ztráty své choti a v duši jí uchoval trvalou památku,“ Bedřiška vdovce zaslouženě pochválila.

Po kraji táhla se hustá mlha a dýla se všude jako dotěrný host. Okolí zámku mělo smutný ráz — vše připomínalo světskou nestálost. Letní krása přírody prchla do nekonečna a odněkla s sebou i veselější náladu. Na návsi bylo ticho. Mnohá vesnická žena u domácího krbu svou mysl bloudila v dáli. Kde asi té chvíle prodlívá její manžel, syn nebo brat? Zdáli pak došla poslední zázilka s teplým prádlem? —

U malého zámečku — správceova byt — v domovních dveřích zavznul klíč, a na práh objevila se zámecká slečinka — jak Bedřišku ve vesnici pojmenovali. Oděna byla v pestrý, volný župan. Rozhlédnuvši se po vůkolí jaksi rozušené po chvíli zabouřila k velkému zámku. Její krok byl kvapný a v očích chvěly se jí slzy. Hbitě přeběhla schody, stanula až u komnaty zámecké paní a zaklepala lehce na dveře.

„Kdo to?“ ozval se v pokoji příjemný hlas.

„Promiň, Laduško — to jsem já, Bedřiška. Zahlédla jsem, že tvůj choť odchází z domu.“

Paní odsunula závorku a udiveně vítala svou přítelkyni. „Co se stalo, Bedřiško? Snad správce se vrátí?“

„Ach! Kdyby se vrátil!“ Bedřiška zaplakala. „Bohunka se rozstoupala — považ, Laduško. Celou noc za spaní blouznila.“

„Paní Bělohlová vše jim povolovala. Ty děti v poslední době skotačily jako hoši,“ paní správně soudila.

„A já jsem vzala na sebe zodpovědnost, já nešťastná.“ Bedřiška ve své úzkosti horekovala.

„Poslala jsi pro lékaře,“ paní připomínala. „Posud ne. Ráda bych, abys Bohunku viděla. Jsi zkušenější — snad chorobu rozpoznáš,“ Bedřiška prosebně tiskla ruce zámecké paní.

Dobrá paní Skalská v obavě o Bohunku správce i na své děti zapomněla. Bez váhání kráčela podle Bedřišky k malému zámečku. Ale až k lůžku Bohumčině nedošla. Cestou setkaly se se zámeckým páncem. Vysehnul neblahou zprávu s rozrušením a hned vytasil se s námitkou.

„Zapomněla jsi, Laduško, že Bohunka má, že má chorobu nakažlivou — my nesmíme vehnati naše děti do nebezpečí.“

Bedřiška téměř vyčítavě naň pohlédla a hlavou šlehla jí myšlenka: „Také muž! Dobrý člověk, ale přece jen sobec.“

Paní Skalská se ocitla v nesnázi. Zde stála dobrá Bedřiška — bezradná, zoufalá, a vedle ní kráčel její choť, chvějící se strachy o své děti.

„Ty se vrať domů, Laduško, já vše zařídím, aby lékař se dostavil,“ velkostatkář rozsuoval. „Uvažte, slečno, zda nebylo by lehkomyslností rozšířiti možnou nákazu? Máte mě za muže tvrdého srdce; nejsem bez citu, ale jako otec své děti milující musím míti rozvahu. Učiním vše, čeho bude zapotřebí. Povoláme, bude-li nutno, i ošetřovatelku.“

Spíním svůj slib panu správci daný, pane velkostatkáři. Bohunku ošetřím sama. Bude-li choroba její nakažlivá —“

„Pak ubytujeme Hejenku u staré paní nadlesní, aby Bedřišce ubyla aspoň tato starost.“ paní jí přerušila v řeči. „Nehněvej se, Bedřiško, že tě v těch starostech, do kterých jsme tě téměř vehnali, tak opouštím.“

Bedřiška chápala stísněnost dobré paní a s úsměvem odvětila: „Jsem povděčna osudu, že pan velkostatkář dostavil se v čas a nás na možné nebezpečí upozornil. Mám tvé děti stejně v lásce jako ubohé sirotky správcevy. Nabyla jsem přesvědčení, že jsem sice spravedlivá ošetřovatelka, ale posud nezkušená žena. Jdi domů, Laduško. Nabývám opět rozvahy. Hlavní jest lékař.“

„Pro toho pošlu hned do města povoz.“ Velkostatkář po těch slovech ubíhal k zámku a jeho choť na Bedřiščinu vybidnutí v zamýšlení ho následovala.

Bedřiška spěchala k lůžku nemocné, která právě paní Bělohlové po slečně se dotazovala.

„Zde jsem, ty malý bráčku, a slibuji ti, že se nehnu od tvého lůžka. Buď trpělivá, přijde pan doktor a záhy tě vyléčí.“ slečna konejšivě hladila Bohunce hlavičku, a dítě hledělo na ni s nevýslovnou láskou.

„Uzdravím se, když vy mě ošetřujete, slečno.“ Bohunka zašeptala. „Pálí mě na prsou a hlava mi hoří. Já nechci zemřít, slečno. Byla bych u maminky, ale tatínek by plakal.“

„Uklidni se, dítě. Pan doktor předepíše ti lék — budeš užívat a zase se uzdravíš,“ Bedřiška dítě těšila, ač sama chvěla se strachy.

„A zůstanete u mne, i když tatínek se vrátí?“ Bohunka se dotazovala.

Bedřiška u velkém rozrušení očekávala příchod lékaře. Konečně zastavil povoz před zámečkem. Vidný starší pán vešel do komnaty. Malá trpitelka s úzkostí naň pohlížela. I v Bedřišce se tajil dech, když lékař stav dítěte vyšetřoval.

„Nu — nu! Jen se mne neboj, maličká! Předepíši ti něco dobrého a budeš-li poslouchati a léků správně užíješ, záhy se uzdravíš. Matinka ti bude bedlivě přikládati obkady.“

„Bohunka nemá již matinky na živu,“ Bedřiška tumeně lékaři vysvětlovala.

„Vy nejste matinkou této holčičky?“ lékař živě se dotazoval.

„Jsem vychovatelkou zámeckých dětí a dcerušek pana správce ujala jsem se, ježto pan správce byl odvolán k vojenské povinnosti.“

Lékař se zálibou zhlédl se na hezkou dívku. On neznal poměří v zámku, přesídlil

do města před krátkým časem, když jeho mladší kolega také se musil dostaviti k vojáku.

„Těší mne, že vás poznávám, slečno. Slyšel jsem o vás již mnoho pochvalného. Zdejší chudina prý ve vás našla dobrou ošetřovatelku a rodiny vojáků v její uslechtilou těšitelku. Divíte se, že je mi vše známo? K lékaři přichází mnoho lidí.“

Bedřiška se pousmála. „Jsem docela chudá dívka, pane doktore. Mohu chudě prospěti pouze přimkvou u zámecké paní. To není zásluha — toť povinnost k bližnímu. Tedy možno doufati, že Bohunka se uzdraví, pane doktore?“ zraky slečninu úzkostlivě spocínaly na rtech lékařových.

„Slabý zánět plic, slečno. Doufám, že vše šťastně dopadne. Stučence obkady, přesně podávám léků —“

„Nezanechám nic, pane doktore,“ Bedřiška ujišťovala.

„Jsem ubezpečen, že dítěti věnujete mateřskou péči. Tak pan správce je vovcem? Jest tato maličká jeho jevinké dítě?“ lékař se zájmem se dotazoval.

„Ne, pane doktore. Pan správce má dvě dcerušky.“

„boludíky — při zánětu plic odpadá obava, že i Hejenka by se nakazila.“

Slečna si zhuboka oddychla. Bohunka jí přivolávala k lůžku, a když se k ní Bedřiška sklonila, ovinulo jí dítě ručky kolem šíje a jásalo: „Já nezemru — slyšela jsem, když pan doktor pravil, že vše šťastně dopadne.“

„Tak, tak, ty malá zlatoviáško, jen se hezky k slečince přitul a polaskaj se s ní jako s matinkou,“ starý pán se jaksi záhadně pousmál.

Bedřiška vycítovala jeho myšlenky a zamrzela se. Což všude musí se setkati s podezřením?“

„Jsem pouze ošetřovatelkou, pane doktore. Až Bohunka se uzdraví, odejdu opět do zámku.“

Zraky Bohunčiny smutně se na slečnu upřely.

„Ty budeš docházeti ke mně, Bohunko, jako před nemocí,“ jí ujišťovala.

„Vdovec a dvě malé děti,“ vážně pokyvoval doktor hlavou, „těžké postavení pro otce a hlavně pro otce vojína. Lituji pana správce. Známe ze zkušenosti tento útrap p'ný úděl osudu — kromě té vojny. I já jsem záhy ovdověl — bylo mi také starati se o dvě děti. Známí rádi, abych se oženil — neuposlechl jsem. Stal se ze mne starý mrzout, a děti strádaly, jsouce odkázány na bráčkovou hospodyně.“

„Proč jste se po druhé neoženil?“ slečna se zájmem se dotazovala.

„Nepoznal jsem bytost, které bych byl důvěřoval, že bude dětem dobrou matkou. V tom jest pan správce šťastnější.“

Bedřišce připadalo, že ji kdosi prudce do obličejů udeřil. „Jste na omylu, pane doktore. Pan správce nikdy se o mě valně nezajímal — a já? Známe pouze jeho děti — dvě sirotky. Krivdil byste mi, kdybyste mě poddával, že mám nějaké tajné plány. Já se nemním provdati.“

Doktor se zase pousmál. „Toť vaše soukromá záležitost, slečno. Jak pozorují, dovedete všude své srdce uplatnit. Jsem starý muž a nikdy jsem nikoho do ženění ani vdávání nenutil. Buďte zdráva. Na shledanou.“

Doktor odešel, a Bedřiška věnovala všemku péči churavé Bohunce.

Vánoce byly přede dveřmi, ale kam zmizela vánoční radost? Vše připomínalo váku.

V bytě správce u okna seděla Bedřiška a k ní se tuily obě správcevy dcerušky. Bohunka se již uzdravila, a Hejenka dopřávala jí z evných plovů lásky, kte ými slečna malou rekonvalescentku obmýšlela. Vždyť ani na Hejenku v nicem nebylo zapomenuto.

„To budou smutné Vánoce,“ Hejenka si povzděchla. „Kde asi je náš tatíček?“

„Již dávno nepsal, slečno?“ Bohunka se dotazovala.

„Snad nemůže psáti. Za války jsou různé překážky. Váš tatíček je již na bojišti. Musíte se vroucně modlití, děti,“ slečna obě děvčátka k sobě přivinula.

SPOTLIGHT TISKNE ZPRÁVY, KTERÉ VLÁDĚ NAKLONĚNÝ TISK UVEŘEJNIT NEMŮŽE NEBO NECHCE

Hostem Toma Valentina při jeho první hodině Radia Svobodné Ameriky 28. ledna byl Willis Carto, zakladatel a pokladník Svobodné lobby (Liberty Lobby). Carto a Valentine diskutovali o vládě nakloněném tisku, Spotlightu a o zprávách. Otázky Valentina jsou označeny písmenem **V** a odpovědi Carta, jsou označeny písmenem **C**.

V: Co se tím myslí, když se říká vládě nakloněný tisk, když mluví o "hlavním médiu?"

C: Všechno, mimo Spotlightu.

V: Proč se pokládá New York Times za "vlajkovou loď novin" Spojených států?

C: Můžete to vidět v horním levém rohu, "Všechny zprávy, které stojí za tisk." New York Times stylizuje sám sebe jako by to byly noviny zápisu Spojených států. Tisknou řeči důležitých politických osobností. A všechno, co se stalo a stojí za zmínku, dáte to do časované kapsle a co se vyhrabe za 100,000 let, to má být v New York Times.

V: Zde je Spotlight (7. února) se zprávou na přední stránce, která není v New York Times; ani na ni nešáhli, ale přesto jistě o ní věděli; je to v jedné z hlavních novinách na světě.

C: V pondělí (24. ledna) nás zavolal jeden novinář z Evropy. Ptal se nás, jestli některé noviny ve Spojených státech uveřejnily obrovský článek, který byl v Londýnském nedělním telegramu poslední neděle (23. ledna) o té dámě v Arkansasu, Sally Perdueové, bývalé Slečny Arkansasu.

Je jí kolem 55, stále hezky atraktivní, a načisto vypověděla vše, jakou byla přítelkyní Billa Clintona.

Ale hlavní věcí bylo to, že kolaborovala vše, co řekli Státní policisté Arkansasu, kteří vozili, tehdy guvernéra, Clintona k jeho schůzce se ženami - vdanými a svobodnými; některé z nich byly prostitutky - a čekali na něj, až byl hotov.

Potom jim signalizoval, aby pro něj přijeli a vzali ho zpátky do guvernérské vily. Dodala k tomu všemu dost chlupatých podrobností. Zdá se, že Billy rád hraje na saxofon a přitom má na sobě černé intimní roucho jeho přítelkyně. To je nějak hezké. Prezident Spojených států hraje na sax a přitom je oblečen v dámském nočním prádýlku.

V: Sama se dala k dispozici americkému médiu, ale ani na ni nešáhli.

C: Tak jsme poslali jednoho novináře do města, aby nám přinesl kopii Londýnského nedělního telegramu. A opravdu, tady to bylo, zrovna na první stránce s pokračováním na stránce 5. A tak jsme čekali až do úterka, aby jsme viděli, jestli některé z hlavních provládních novin to bude mít uveřejněno, myslíte, "pánbičku, možná, že o tom ani v pondělí nevěděli." Neobjevilo se to v úterý, ve středu, nebo ve čtvrtek, když my jsme tiskli.

Tak vlastně máme dvě zprávy, nejenom zprávu o Billu Clintonovi, kterou máme, ale také, což je větší zprávou, že americké médium je kontrolováno. Spiklenecky spolupracují s potlačováním zpráv, které nechcejí vytisknout.

Myslím, že nejdůležitější částí této zprávy je, ne že by média vynechávala sexuální chutě prezidenta, ale to, že lidé, kteří pracují pro prezidenta vyhrožovali sl. Perdueové, aby držela hubu, nebo se jí něco stane. Byla i vyhrožována, že by mohla zlomené nohy.

V: Ano, je to pravda, a je to velmi objasňující. Jmenovala i toho chlapa, Rona Tuckera, který tvrdil, že mluví za Demokraty. Řekl jí, že jsou lidé ve vysokých místech a vědí, že ona každý den běhá, a že by mohla mít její nohy, zlomené, a všechny tyto narážky. A její přítelkyně to slyšela a skutečně podala písemnou stížnost k FBI. A New York Times to ani nevidí, že by to stálo za uveřejnění?

C: To je pravda, a nejsmutnější částí o tom je to, že my, kteří čtou Spotlight ví, toto je jen jeden z tisíců (příkladů), kde novinářské zprávy, které ovlivňují každého Američana, jejich daně, jejich kvalitu života, jejich budoucnost, tyto zprávy jsou prostě ignorované, nebo jsou překroucené.

Spotlight tisknul zprávy 20 let o mezinárodních schůzích Bilderbergů a když mluvíte s nějakým novinářem a ptáte se ho, "Proč vaše noviny nepišou nic schůzích Bilderbergů?" řekne vám, "Ó, to není nic důležitého."

No, co by bylo více důležitější, než když se nejvlivnější, nejbohatší na světě, politicky aktivní lidé sejdou za úplně tajných okolností? Co si myslíte o čem mluví? Hrají možná karty? Mluví o jejich golfových skórech? Tito chlapi si vydělají \$1000-\$10,000 za hodinu. Sejdou se a ani si nemůžou pomoci a mluví o obchodě.

O jakém obchodě? Řeknu vám, co to je. Jejich tajný záměr je ten, že poplatníci do příjdu s kapitálem a oni seberou výdělek. To je s čím počítají a to je jak to řídi. A z těch některých všechno víme, všechno známe, řeknou, "Ó, to není pravda. Jste nějakým spikleneckým učencem."

Konec konců, o čem mluvíme? Mluvíme o definici. Co je spiklenectví? Spiklenectví nemusí být kriminální. Plánování překvapivé oslavy narození, v jiném smyslu, je vlastně spiklenectví. Zrovna teď máte na tisíce a milióny spiklenectví. Každý z nás byl zapleten do nějakého toho spiklenectví.

Tak je to samozřejmě, že se používá spiklenectví. A máme velká spiklenectví a máme malá spiklenectví.

V: Každý obchodní mítník ředitelství je spiklenectví, jelikož oni plánují o cestách, jak by zlepšili výdělek a zvítězili nad konkurencí. A je to tajné. Ale není to ilegální spiklenectví, protože údajně neplánují něco ilegálního.

C: To je ten rozdíl. Spiklenectví je ilegální, když plánujete ilegální čin. Pak spiklenectví samo o sobě je ilegální, i bez ilegálního činu. Když to není ilegální, a nebo když máte pod kontrolou policejní moc a ministerstvo spravedlnosti, tak samozřejmě to "není ilegální" - alespoň za to nejedete do vězení.

V: Nejméně se ten hotel Bilderberg, v kterém se títo pánové sešli?

C: To byla jejich první schůzka, což bylo někdy v 1954 a od té doby mají schůzku téměř každý rok, i před tím, než Spotlight a Liberty Lobby o těchto schůzkách psaly. A od té doby, Jim Tucker, který byl prvním vedoucím redaktorem Spotlightu, byl přítomen u většiny těchto schůzí.

Letěl do Evropy čtyřikrát nebo pětkrát. Vyslídil je všude. To je tajné. Vždy se mu to podařilo je najít, kde se sešli a on se tam dostal. A oni ho poznali. A on měl ty nejlepší povídky, které jste kdy slyšeli.

V: Mluvíme o nějakém příkladu jejich spiklenectví. Podle Tuckera, několik let zpátky, Bilderbergové měli tajný záměr zavést mezinárodní daň, najít cestu pro globalisty zlanit svět, a opravdu, přišli s daní na každý sud oleje, který pocházel ze Středního východu, hned potom.

C: Máte naprostou pravdu, a nezapomeňte, že Bill Clinton se jedné té schůzce Bilderbergů účastnil před třemi roky. To byla ta

Pokračování na str. 9

DUMPLING HOUSE RESTAURANT

4109 SOUTH HARLEM AVENUE, STICKNEY, ILLINOIS
PHONE 484-6733

VAŘÍME LEVNĚ, CHUTNĚ, VŠECHNY ČESKÉ SPECIALITY

Vepřová pečeně • pečená kachna • svičková
koprová a další omáčky • české knedlíky a zelí • řízky
bramborový salát • atd.

(obědy a večeře jsou vždy kompletní - polévka, hlavní chod,
přílohy, desert, chléb a máslo)

PODÁVÁME KAŽDÝ DEN SNÍDANĚ OD 7 A.M.

Večce na jakýkoliv styl • knedlíky s vejci • palačinky
kávu a koláčky nebo jablkový strudel, atd.

Otevřeno od 7 A.M. do 9 P.M.
pátek, sobota od 7 A.M. do 10 P.M.

ZLEVNĚNÉ CENY DO EVROPY:

- PRAHA - BRATISLAVA..... \$459.00
- VÍDEŇ..... \$439.00
- FRANKFURT..... \$419.00
- MNICHOV..... \$449.00
- PAŘÍŽ..... \$399.00
- Pro návštěvníky z České a Slovenské republiky
oo 3 měsíců pobytu jen..... \$599.00

Mimořádně levné zájezdy na Floridu, Havajské
ostrovy, Jamajku a do Mexika.

Zveme Vás k zájezdu na XII. Vsesokolský slet do Prahy ve dnech od
1. až 8. července 1994. Speciální ceny letenek na přímém letu
Chicago-Praha s Čs. aeroliniemi. Vstupenky na sletové podniky,
autobusový zájezd po sletu v Čechách a na Moravě a rovněž Vídeň,
Salzburg, Budapešť, Bratislava.

ZAVOLEJTE NEBO NAPIŠTE O PODROBNĚ INFORMACE

WEBER TRAVEL AGENCY, Inc.

6805 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, ILLINOIS 60402

Telefon: 708-749-1333 — 1-800-886-7012

FAX 708-749-1350

SPOTLIGHT TISKNE ZPRÁVY, KTERÉ VLÁDĚ NAKLONĚNÝ TISK UVEŘEJNIT NEMŮŽE NEBO NECHCE

v Německu, a v tom čase jsme předpovídali, že on se pravděpodobně stane kandidátem. A Bilderbergové drželi Clintona vpředu. Samozřejmě dali peníze oběma stranám.

Maggie Thatcherová byla přítomna při jedné počáteční schůzi Bilderbergů, než byla zvolena za ministerskou předsedkyni (Velké Británie). A Jimmy Carter (než byl zvolen prezidentem). Všichni byli účastníci.

Tito pánové nejsou novinkou, říká médium. Spotlight říká, že jsou.

V: Bill Clinton je chráněn médiem. Vzalo to pěkný čas, než médium šlo za ním ohledně tajného záměru v Whitewater. Zdálo se, že se jim do toho nechce za ním jít, a Vy jste na to poukázal proč: účastnil se schůze Bilderbergů. Byl osobně vybraným kandidátem.

Spotlight na to poukázal již napřed. A stal se nedotknutelným. Katherine Grahamová z Washington Post je přítomna při každé schůzi Bilderbergů. Tak Washington Post na něj útočit nebude.

Ale New York Post měly několik vyšetřujících serií o údajné sebevraždě Vincenta Fostera, a Spotlight měl tu samou zprávu, kterou napsal náš Mike Blair. No, zde máte skutečného novináře.

C: Ano, to je dobrá zpráva.

Vypadá to, jako kdyby Vince Foster byl zavražděn; byla v tom nějaká škaředost.

V: A Spotlight popsal, co to bylo za velmi neobyčejný revolver, který pocházel z filipínského povstání s odpilovaným číslem. O tom se v hlavním médiu nezmiňují.

C: Obávám se, že hodně věcí o administraci Clintona vyjde najevo, víc a víc, protože se tam ukazuje tolik důkazů o podvodném obchodování a korupci.

Ani by Vás to nenapadlo, že by to byl Bill Clinton sám. Myslím si, že je mistrovským politikem. Zná ty politické knoflíky a kde je má zmáčknout. A on má dnes 60% podporu amerického lidu?

16. března 1994

Denní Hlasatel 9

A on vzal všechnu páru od Republikánů. Zde on mluví o práci a ne o blahu, a "třikrát trestán a je s tebou konec," zmenší dluhy a všechno tohle.

Republikáni by ho měli odsoudit z velké loupeže, protože je okrádá. Krade jejich programy.

V: Nyní přicházíte k předmětu rozhovoru, který Vás rozehřeje. A to jsou politické strany, a co je skutečně špatného s Amerikou a s těmito dvěma stranami.

C: To je pravda.

V: Potom jste viděl, že Republikáni nic nedělají, Demokrati to samé a proto z těchto důvodů jste založil Lidovou stranu. Lidová strana přišla a odešla, jelikož nebyla správně vedena lidmi, kteří se do ní dostali. Ale lidové hnutí, které začalo v 1984 je stále silné a zdá se, že média to nemůže zastavit.

C: Myslím, že je to mnohem silnější. Podle mého mínění, Lidová strana, která byla založena v 1984 by se bývala zotavila v 1985 a pokračoval by do 1986. V 1986 mohla mít jednu nebo dvě osoby v Kongresu. Myslím, že nyní by tam mohl být celý tučet nebo tak, nebo víc v Kongresu, možná i senátora. Myslím, že bychom také mohli mít nějakého věrohodného prezidentského kandidáta.

A v celku bychom měli v této zemi nový politický výhled, protože s čím se dnes musí jednat je "jednou sem, jednou tam," Demokratická a Republikánská strana a my skutečně nemáme jinou alternativu.

Tak nyní přichází kongresní volby, o tom píšeme ve Spotlightu, a dochází to k tomu, že tento rok více než některý jiný, kongresmani ohlásili, že se již voleb nezúčastní.

G. ROBERT VLACH

Attorney at Law

POVOLENÍ V ILLINOIS, MICHIGAN, NEBRASKA

6904 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, ILLINOIS 60402

Telefon (708) 795-4400

VEŠKERÉ PŘÁVNICKÉ SLUŽBY — VČETNĚ:

- Real Estate — nemovitosti — zastupování při prodeji a nákupu
- poslední vůle • pozůstatost • svědectví
- osobní zranění • automobilové nehody
- zranění v práci a obchodních prostorech • workers compensation
- rozvody • vymáhání nároku na podporu a vymáhání výživného na děti
- dopravní přestupky včetně — drunk driving — suspended license
- kriminální obžaloba • misdemeanors and felonies
- přistěhovelectví • immigration • bankrot
- diskriminace v práci • daňové záležitosti — IRS a stát Illinois
- zastupování při vyřizování záležitostí v ČSR

MEMORANDUM

Podporovatelům guvernéra Edgara

Od: Andyho Fostera, manažera kampaně

Re: Večer po primárních volbách

Přijďte s námi oslavit vítězství!

v úterý 15. března v 7.00 PM
v hotelu Hyatt Regency v Chicagu
151 E. Wacker Drive, East Tower
Grand Ballroom A

v.r.: Díky za všechnu Vaši práci!
Uvidím Vás v úterý!

Moravská
Kulturní Společnost

pořádá

ST. JOSEPH'S DAY DANCE

V SOBOTU 19. BŘEZNA 1994

V

SOKOLE BERWYN
6445-27th PLACE, BERWYN, IL

DOORS OPEN: 7PM • KITCHEN OPENS: 7PM

Hudba: "The Herzy"

VSTUPNÉ \$8.00

PODROBNĚJŠÍ INFORMACE POSKYTNE FRED KALA, TEL. 484-3729

ZÍTRA BUDE LÍP

Naši drazí přátelé, naši milí čtenáři a podporovatelé!

Redakce Hlasatele si dovoluje Vám oznámit, že laskavostí šlechtitých manželů Kaprálových jsme byli obdarováni větším množstvím knihy ZÍTRA BUDE LÍP v anglickém a českém jazyce, a sice dvojího druhu. Obě knihy jsou v překrásné vazbě; rozdíl je jen v kvalitě papíru.

Česká kniha je na normálním kvalitním papíře a stojí \$30.00 plus poštovné. Ve Spojených státech je poštovné \$3.00, do Kanady \$5.00 a ostatních států \$6.00.

Druhá neobyčejná kniha je pouze v anglickém jazyce, tištěna je na starodávném papíře, čímž se stává historickou, poněvadž podobná kniha již nikdy nebude na takovém papíře vydána. Cena této knihy je \$40.00 plus poštovné jako u té předešlé.

Drazí přátelé, Hlasatel dostal několik stovek těchto vzácných knih zdarma od manželů Kaprálových jako dar na záchranu Hlasatele. Naskytá se Vám příležitost naladit Vaše česká a slovenská srdce k štědrosti a tuto neobyčejnou knihu darovat Vaším milým a přátelům, a udělat jim i sobě velkou radost.

Zakoupením této každému milé knihy uděláte dobrý skutek, podpoříte Váš Hlasatel, a do určité míry zajistíte jeho vycházení. Pomůžete jej zachránit, aby mohl vycházet zde v Americe a později i v Československu mnoho dalších let. Pomněte, prosím, že Hlasatel patří mezi nejstarší noviny na tomto rozháraném světě. Pomozte udržet si tuto světovou raritu pro další pokolení.

Vše je pomíjící. My zhasneme a odejdeme z tohoto světa, ale náš národ je a bude věčný.

Všichni čtenáři Hlasatele — někteří již obdrželi a ostatní obdrží výzvu k záchraně Hlasatele, nadepsanou NÁROD SOBĚ. Přečtěte si ji, prosím, pozorně, a necht' se rozezvoucí struna Vaší štědrosti, a zazní v ní slova té jedné naší písně: "Ta naše krásná zem je jako zahrádka, je to pozemský ráj..."

VAŠE REDAKCE

NEMOVITOSTI

MIKI SPIGL
Cermak Road Realty
6226 W. Cermak Rd.
Berwyn, IL

Jestliže zamýšlíte prodat majetek, ohodnocuji zdarma v chicagském okolí. Procenta jsou velmi nízká, chcete-li koupit. Volejte 708-484-4800 nebo domů 708-562-7605

HOUSE FOR SALE

Larger than it looks: 3 plus bedrooms, full finished bsmt., newer kitchen-brick bungalow. 9ft. ceiling and arched entryways. Could be in-law arrangement. \$131,900. Call Pam at (708) 963-2200 leave message in English.

PRONAJME SE:

5-pokojový byt v Berwynu, 18. ul. a East Ave., s vytápěním, horkou vodou a kuch. zařízením, bez prádelny, \$565 měsíčně. Tel. 863-5323.

Naše písničky nezahynou

Půlhodinku hudby z naší vlasti vysílá Jerry Jirák na stanici WCEV 1450 AM každou středu a pátek v 8.05 večer.

Kde možno koupit HLASATEL:

- **Minařik Bakery**
5832 W. Čermák Rd., Cicero
Pouze nedělní
- **Brookfield (Mlnark II.) Bakery**
9213 Broadway, Brookfield
Pouze nedělní
- **Austin a Čermák Rd.**
Cicero — stánek
- **Prague Sausage & Delicatessen**
6312 W. Čermák Rd., Berwyn
Pouze nedělní
- **Redakce Hlasatele**
6426 W. Čermák Rd., Berwyn
- **The European Village, Ltd.**
6531 W. Čermák Rd., Berwyn
- **Roh Oak Park & Čermák Rd.**
Berwyn — stánek
- **Čermák Rd. & East Ave.**
Berwyn — stánek
- **26th & Ridgeland**
Berwyn, stánek — nedělní
- **V New Yorku: Candy Store**
1437 - 1st Ave New York, NY

Furniture

MAKE SURE OUR QUALITY SHOWS. FURNITURE REFINISHERS

At Wickes Furniture, we take pride in our products and we want to make sure they always look their best. Today, as a result of continued growth, we seek skilled professionals to repair wood and upholstered pieces in our customers' homes. In return, we can offer:

- ✓ excellent starting pay
- ✓ 401(k) plan
- ✓ medical/dental life insurance

Get the facts right away. Apply in person at:

WICKES FURNITURE DISTRIBUTION CENTER
1100 Lombard Rd.
Lombard, IL 60148
(708) 268-1555

WICKES FURNITURE
The Largest Furniture Retailer in Chicago
Equal Opportunity Employer

HELP WANTED

Domovník pro budovu s bydlením, který bydlí v Berwynu. Musí mluvit anglicky. Volejte po 5. hodině 484-3729 nebo 383-8434.

HELP WANTED

Refrigeration Trainee; young bright & energetic man to do shop work. Must be mechanically inclined.
Call: (708) 246-5333.

Help wanted

Hledám pomocníka na práci. Full + part time. Tel. (708) 749-1779.

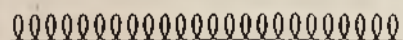
MANUFACTURING MANAGER

To manage Slovakian non-ferrous metal Fabricating Plant. Great opportunity for experienced person fluent in Slovak and English.
COLLEMAN INTERNATIONAL, INC.
2500 Commonwealth Ave.
North Chicago, IL 60064.
Contact: Paula Protine,
Tel. No.: (708) 689-9090 ex. 203,
Fax No.: (708) 689-0103.

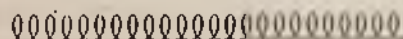
Social Service Designee — Group discussion leader. Bohemian Home For the Aged. Must speak both English and Czech or Slovak. Tel. (312) 588-1220.

ATTENTION BERWYN

★★★ **POSTAL JOBS** ★★★
Start \$11.41/hr. + benefits. For application & info, call 1-(216) 324-5504 7am to 10pm 7 days.

Dívka ze Slovenska hledá jakoukoliv práci - opatrování dítěte (děti), starší osoby... Tel. 708-484-9590.

Hledám jakoukoliv práci od 7 AM do 5 PM. Mluvim česky a anglicky. Volejte (708) 652-8795.

Zoznámenie

Slov. agentúra "LUSK" Vám ponúka jedinečnú príležitosť zoznámit sa so ženami zo Slovenska.
Píšte na: HOME DATA,
P.O. Box 516, Berwyn, IL 60402.

IMMIGRATION

55,000 USA GREEN CARDS giving away by lottery soon. Enter the names of friends/relatives living abroad. I.B.S., 203, 1395-A South Columbia Road, Grand Forks, ND. USA. 58201-6009. Ph. (204) 943-0262.

MALÍŘSKÉ PRÁCE VŠEHO DRUHU - rychle a kvalitně.

Tel. (312) 282-3443 po 7PM, (708) 484-3306.

PRODÁ SE

Woodlawn cemetery, part 23, Southland East Section, 2 lots, very reasonable price. Phone: (708) 795-6574 or 484-6075.

PŘEKLADY

IJK Translation Service
z češtiny do angličtiny a naopak
☆☆☆

I. J. KOVAR
P.O. Box 313
Riverside, IL 60546
or call
(708) 442-7115

ARTISTS NEEDED

Skokie's Festival of Cultures is currently accepting applications from traditional ethnic artists and craftpeople for the May 21 and 22 festival. Deadline March 14. Write to: Festival of Cultures, Skokie Park District, 4701 Oakton St., Skokie, 60076, or call (708) 674-1511.

■ **BERLÍN, Německo**

Během maratonského volebního roku, v němž policie vydá miliony dolarů na kontrolu neonacistů, vydá německá vláda ještě víc na volební kampaň radikálních politických stran pravého křídla.

Vládní dokumenty např. ukazují, že republikáni, kteří jsou nejspěšnější stranou radikální pravice, obdrželi \$20 milionů z peněz poplatníků na kampaně od r. 1990.

V Německu jsou federální podpory přidělovány všem politickým stranám, bez ohledu na jejich ideologii. A kontroverzní volební zákon vyžaduje, aby televizní stanice vysílaly bezplatně určitý počet inzerátů pro každou registrovanou stranu. Radikální strany, i ty nejextrémnější, mají právo si koupit oznamování i na soukromých sítích, leda že by otevřeně podněcovaly násilnosti.

Výsledek toho se ukázal v neděli, když lidé šli k volbám v prvním z 19ti okresů v nejlidnatějším státě Dolním Sasku. Volby vyvrcholily v říjnu volbami parlamentu - Bundestagu a kancléře. Radikální republikáni říkají, že otevřeně vyjadřují to, co si miliony lidí myslí, ale mlčí.

Hledá se Miss Illinois American Coed

Již nyní se přijímají žádosti dívek, které se chtějí zúčastnit jedenácti každoroční soutěže na zvolení Miss Illinois American Coed, která se bude pořádat v Marriott Oak Brook Hotelu v Oak Brook, Illinois 29. - 30. července 1994. Pageant má části podle věku pro děvčata od 4 do 18 let. Americký Coed Pageant je pro dívky, aktivní v jejich školách anebo komunitách.

Ta, která vyhraje, dostane hlavní cenu \$1,000 a příležitost reprezentovat stát na národním pageantu na Floridě. Jako část ceny budou výherci mít také legraci naplněný den v Disney World v Orlando, Florida.

O další informace a žádost pište nebo volejte: American Coed Pageant, 3775 Emma Lane, Vista, CA 92084 (619) 727-9624.

TO JE UŽ NEŠTASTNÍK.

— Čo mám robiť, pane doktor? Keď si ľahnem na pravý bok, mám vždy tie najhroznejšie sny: bykovia ma naháňajú, medvede lezu na mňa a tak ďalej.

— Nelezte teda na ľavom boku.
— Ač, ale na pravej strane je to ešte horšie; keď si totiž na ľavý bok ľahnem, snáva sa mi vždy o mojej nebožke-žene, ktorá mi drží siahodlhé kázně.

Ondruš & Syn

Zhotovujeme prikrývky (deky) i polštáře z přineseného peří. hotové povlaky na deky ve všech velikostech. Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic, soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen, sklad hotových prošivaných dek a polštářů z husího prachového peří z dakronu. Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Rádi poradíme a odborně obsloužíme česky i anglicky. Máme 56-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

• Vačtievie nás!

Ondruš & Syn
6533 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS
484-1700

MOŽNO MU VĚŘIT? NELZE.

Prof. Milan Zelený

Lidé a novináři se často ptají, zda vůbec někdy souhlasím s V. Klausem, alespoň v něčem?

Nu, někdy souhlasím s tím co říká, nikde ne s tím co ve skutečnosti dělá. Jelikož nesusouhlasím s tím, co udělal, dělá a snad ještě udělá, nemá cenu se zde o tom rozepisovat.

S tím co říká (či píše) nesusouhlasím také téměř nikdy: jsme prostě každý ze zcela jiného světa. Ten svůj svět vám popisovat nebudu, ten jeho znáte.

Poměrně nedávno jsem však musel souhlasit s něčím, co Václav Klaus říkal. Bylo to sice v zahraničí, lišilo se to radikálně od všeho co tvrdí či robí doma v Čechách, ale byla v tom promáčená zrnka pravdy.

V červenci 1993 se Václav Klaus (jakož i Vladimír Mečiar) zúčastnil každoroční konference FORUM ve švýcarské Craus-Montane. Václav Klaus tam pronesl několik myšlenek, s nimiž jsem souhlasil:

"Nazývat jedno, dvě či tři procenta růstu neštěstím představuje zneužití jazyka! Jestliže ne, jakými slovy pak lze popsat těch dvacet let až třicet procent poklesu hospodářského výkonu v našich zemích?"

(doporučil bych, na příklad, "Klausův zážrak," - tak, jak tomu říkáme doma.)

"Trhy nemohou být zavedeny. To je nemožné. Ve skutečnosti, trhy byly v naší části světa vždy přítomné."

(Obávám se, zda si nepletete trh s institucemi trhu. Trh bez institucí trhu není trh, ale tržiště. Instituce trhu u nás neexistovaly čtyřicet let a nefungují ani dnes.)

"Jelikož jsou naše trhy slabé, náš problém není vědět jak je regulovat, ale právě naopak: jak je stimulovat."

(Pravdivá slova. Zde je nutno podotknout, že ve skutečnosti stále tvrdě a tvrdohlavě reguluje a vůbec nestimuluje. Je to asi jeho problém.)

"Nemůžeme se spoléhat na vlády a byrokracie, aby regulovaly trhy: nevědí jak to dělat."

(Proč tedy regulovat? Obzvláště mzdy, podnikové zadlužení a spotřebu obyvatelstva? Že by on věděl a uměl co vlády nevědí a neumí?)

"Nejsme příliš bohatí. Potřebujeme eliminovat dotace, protože nejsme dostatečně bohatí, abychom si je mohli dovolit. Nejsme také schopni vytvořit kvalitní systém stimulačních opatření pro exportní činnost našich podniků."

(Jak tedy zbohatneme? Anebo už je všemu konec a tohle je to "to?")

Na závěr FORA 1993, Václav Klaus řekl:

"Nyní jsem na radě já, abych nabídl svoji radu vám, prodávajícím rad: Jděte a radte vládám v západních zemích, ne zemích na Východě!"

Od Mezinárodního měnového fondu, Světové banky, panů Kožených a Němců z VW jsme si nikdy radit nenechali?)

Existují tedy některé Klausovy proslovy a projevy, s kterými v podstatě (i když ne ve formě) souhlasím. Je to asi proto, že se tak liší od všeho co říká doma, mezi svými?

Četl jsem onedny Václava Klause. Možno mu věřit? Nelze.

Povánoční zamyšlení

Ing. Jaromír Thuma, Praha

České vánoce. Domovy plné smolné vůně vánočního stromečku, v kuchyni se sem tam najde zapadlá šupina z kapra, cukroví na miskách voní vanilkou a do toho všeho se prolíná vůně panenských jablíček. Na Štědrý den večer zasedá rodina k slavnostně prostřenému stolu. Uprostřed adventní věnec, kolem snítky jmelí. Muškátem vonící rybí polévka, kapr v aspiku, na černo i smažený, tažený štrůdl, doma napečené cukroví, jablka, ořechy. V jihočeských rodinách také houbový kuba. Do toho všeho zní jemné melodie vánočních koled a pod rozzářeným stromečkem čekají dárky. Někde chudší, jinde bohatší, jak je osudem dáno. Na vodu v misce se pouštějí po večeri ořechové skořápky s malými svíčkami, rozkrajují se jablíčka. Před koncem štědrovečerní noci svolává zář svíc z kostelíka věřící na půlnoční mši. Tóny slavné vánoční mše Jana Jakuba Ryby zní velebně nad starodávným betlémem. Nad chlívem, v němž spí Jezulátko, září hvězda, zvěstující pokoj a mír všem lidem dobré vůle.

Tak tomu kdysi bývalo. I za nacistické okupace. Jen vánoční stůl byl o mnoho chudší. Na stromečku se neřpytily lesklé ozdoby. Muselo stačit jen pár jablíček, po domácku nazlacené ořechy a řetězy vyrobené z odstřížků barevných papírů. Pod stromkem ležely nanejvýš rukavice či ponožky, upletené ze starých zbytků vlny. Kapra byl jen kousek, když vůbec byl. Jen rodin kolabujících s nacisty se ta doba nedotkla. Pro ty bylo všeho dost. Na jejich vánočním stole se skvělo i jižní ovoce, které děti z poutivých českých rodin ani neznaly. Inu tak to již bývá. Darebák se vždy má líp než poutivec!

Poválečná éra komunismu křesťanskému pojetí vánoc nepřála. Dětem se začal podstrkovat namísto Ježíška bradatý Děda Mráz z Moskvy a půlnoční mše se jaksí nedoporučovaly. Z kádrových důvodů. Jen ten stromeček zůstal. I když oficiální snahou soudruhů bylo, aby se mu říkalo "jolka" Nedotčen zůstal jen ten vánoční kapr. Na čem by také státní

16. března 1994

Denní Hlasatel 11

rybářství vydělávalo. V zapomenutí upadaly staré vánoční zvyky, ve školách se děti učily "píseň práce a internacionálu". Koledy byly tabu.

Když pak, po čtyřiceti letech své ničím neomezované vlády, komunisté za pomoci vybraných falešných disidentů zorganizovali velkou převlékací akci, která byla směšně nazvána sametovou revolucí, otevřeli z taktických důvodů lidem opět cestu do chrámů Páně. Dobře věděli, že se skutečnými křesťany se do církevních společenství dostane i mnoho lidí bez skutečné víry, kteří tam půjdou jen proto, že to bude módní. A že tito vnesou mezi křesťany pochyby a rozbroje. Rychle byl zapomenut Děda Mráz a ke slovu zas přišel Ježíšek. Lidé si již nemusí víru v Boha schovávat před veřejností. Na Štědrý den opět v chrámech zazněly tóny mše Jana Jakuba Ryby. Aby bylo vyhověno požadavkům nově vytvořené elity převlečených komunistů, konaly se již v odpoledních hodinách. A pro skutečné křesťany pak znovu o půlnoci, jak má být. Jako by se věci vracely do starých kolejí. Jenomže morálka lidí trochu zvetšela. Jen málo našich občanů zůstalo nenakaženo čtyřiceti lety demoralizačního úsilí soudruhů. A podivná sametovost doby u některých vymetla i ty poslední zbytky morálních zásad, které v nich zbývaly! Sice se dnes slaví vánoce, protože se to nosí, ale to právě vánoční rozjímání většinou chybí. Pro mnohé exponenty sametového režimu jsou vánoce jen příležitostí, při které mohou předvést své bohatství! Skutečné české vánoce se letos slavily asi jen v rodinách onoho malého zbytku našich národů, který si zachoval nepokroucenou páteř a poctivou víru. Nebyly sice moc bohaté, protože poctiví a komunismem nenakažení lidé nepatří u nás mezi ty právě bohaté, ale o to byly možná krásnější. Zavoněla z nich nejenom vánoční purpura, ale také poctivé vánoční tradice, aby byly zachovány pro věky budoucí. Snad se jednou naše země zbaví všeho toho komunistického hnisu, skrývajících se nyní pod sametovými krejzlíčky. Aby opět nad naší rodnou zemí pravdivě zazněla slova "Pokoj lidem dobré vůle!" Aby se stala životním krédem našich národů. Zatím je tu mnohem více, těch, kteří kandidují na trvalé bydliště v říši mocností pekelných! Poznáte je snadno. Jsou sametově smysluplní a mají komunistické nitro.

Bojo radnici aneb slzy monsiňora Vlacha

František Růžička

Město České Budějovice patří mezi několik málo světlých vyjmečků v ČR v tom úhlu hodnocení, že na jejich radnicích nevládne jinak všemocná vedoucí síla naší postkomunistické společnosti - ODS. Jak jsem se již několikrát zmínil ve svých článcích, to vyvolává permanentní snahu o zvrácení situace a řadu doslova patových situací. Snaha neutuchá ani teď, kdy se pomalu blíží termín konání nových komunálních voleb. Lze říci, že naopak. Boj o radnici se vede na všech frontách a všemi prostředky.

Občan by si mohl říci, že už je to úplně jedno a podstatné že je, připravit se na novou volební kampaň, poznat včas — kdo je kdo, kdo má jaký program a hlavně kdo jak plnil ten proklamovaný v minulých volbách. Situace je však úplně opačná, dochází k roztržkám nejen ve vedení radnice, ale především uvnitř politických stran, které utvořily koaliční uskupení a současné složení vedení radnice.

Jak se již stalo zvyklostí, v bezprostřední návaznosti na průběh jednání městského zastupitelstva, svolávají politické strany tiskové konference a besedy, ve kterých se snaží nabrat lesku a "Černého Petra" namíchat vždy tomu druhému. Tak se stalo i po jednání zastupitelstva koncem měsíce ledna. Kandidáti ODS při dovolbě rady nezískali dostatečný počet hlasů a jejich kandidatura byla před třetím kolem voleb stažena. Jiří Vlach konstatoval, že se projeví neochota KDU-ČSL spolupracovat s ODS. Podle něj vznikla rada "pitoreskní", mnohabarevná a nesourodá, která působí coby rada unikátně v celé ČR. Inu nedivme se, vždyť monsiňor Vlach své snahy po absolutistické moci dokázal již v řadách OF i při svém působení ve funkci předsedy KNV. Jen velmi těžce nese demokratické rozhodnutí většiny.

Situace došla tak daleko, že sám primátor ing. J. Talíř zvažoval otázku svého odstoupení. Budiž mu poděkováno, že tak neučinil. Podle ing. J. Singera (ČSSD) je ještě zážrakem, že takto složená rada vůbec pracuje a řídí město - i přes překážky, které jí někdy státní orgány a ministerstva vkládají do cesty. Došlo např. k jednostrannému snížení dotací, nesplnění dřívějších závazků (50 mil. pro Dopravní podnik), snížení podílu města při privatizaci.

Za zaznamenání jistě stojí výrok zástupce ODS ing. Beneše: "Stahujeme oba kandidáty a utkame se s vámi v komunálních volbách". J. Vlach oznámil, že jeho klub v takové radě (označena jako pravolevá) nebyl schopen spolupracovat a v tomto okamžiku se dalšího dění v radě nebude zúčastňovat. Zajímavé by bylo, mons. Vlachuvi připomenout, proč zvolený zástupce ODS z rady sám odstoupil. To byla také plodná forma spolupráce??

Ke kritice od mons. Vlacha o nespolečnosti se vyjádřil i pan primátor. "Spolupráce je podle mne takový přístup, který umožní

Ztracené pohádky

12 Denní Hlasatel
16. března 1994

Ing. Jaromír Thuma, Praha

Polednice, hejkal, lesní víly, bludičky, ale také bezhlaví rytíři a zlí černokněžníci, vše s čím jsme se v dětských letech setkávali v pohádkách našich babiček, to vše téměř zapadlo do neznáma. Dnešní děti by snad ani neznaly čerta, kdyby nebylo sv. Mikuláše, u kterého při nadlce nesmí chybět ani anděl, ani čert. Doba komunismu krmila děti jinými pohádkami. O slavných revolucionářích a budovatelích komunismu. Dnešní naše sametová doba se zas vyžívá v thrillerech plných násilí, brutality a sexu až pornografického. Krása našich starých pohádek se stává zapomenutou hodnotou. Ač by ji děti tolik potřebovaly. Vždyť všechny ty pohádky vysvětlovaly dětem jemnou formou proč se v životě lidé vyplácí dobro a proč zlo má být postihováno. Snad za to mohou určitým dílem i rodiče dnešních dětí. Díky komunistickému deformování se většina z nich s pohádkami ve svém mládí nesetkala. A nyní nemají čas v něčem takovém se babrat. Musí se přizpůsobovat supím podmínkám podivného tržního systému převlečených komunistů. Jak mají dětem vyprávět pohádku o nějakém hloupém čertovi, když nad nimi v denním životě visí damoklův meč chudoby, vzešlé z dílny d'ábla v lidské podobě? Satana, skrývajícího svůj baziliščí zrak za lesklými skly luxusních brýlí, křivý úsměv za decentním knírkem, odpoutávajícím pozornost od své skutečné podstaty extrovními kravaty, které tak rád vydražuje při dobročinných akcích, kterých využívá k reklamě své vetejšitné osobnosti. Ničivé dílo tohoto zplozence pekla dnes tvrdě doléhá na většinu poctivých lidí. Jen darebáci, podvodníci a samozřejmě také bývalí komunisté, se mají pod jeho vládou velkolepě. Je nad námi a připomíná se nám na každém kroku. Na televizní obrazovce není jeho vítězoslavný škleb žádnou vzácností. Proč tedy bychom měli mít nějaké pohádky o skutečně pohádkových čertech, když máme satana v reálu? A proč by si děti měly plést hlavu bludičkami, světýlky poletujícími někde nad

mokřadelními lukami? Kde takové louky dětem ukázat? Socialistické hospodaření přece ze všech takových šťavnatých lučin svou meliorací udělala dávno monokulturní polopoušť bez kapky vláhy. V takových podmínkách by nepřežila ani ta nejodolnější bludička. Udolalo by ji nejenom sucho, ale také všechny ty spousty chemických jedů, které do naší přírody socialismus pod vedením komunistů nacpal! Dnes se děti s "bludičkami" mohou setkat nanejvýš u silnic poblíže hraničních přechodů a v nočních ulicích měst. Jenomže teď se jim říká prostitutky a jsou dokonce chráněny sametovým právem. Ve jménu sametové morálky, a ochrany lidských práv! Ani hejkal by se dnes neuplatnil. I kdyby řval, až by mu hlasivky praskaly, současné čtvi by jej neslyšely. Jsou nahluclé, díky supermoderním vysocedecibelvým hlukům, kterým se nyní říká hudba. Že jsou z ní začasto i přibíblé, to sametové době dokonce vyhovuje. A konečně kde vzít babičky, které by pohádky vyprávěly? Sice nevymřely, ale zpravidla na svá vnoučata nemají čas. Chtějí-li přežít nápor novokomunistického tržního hospodářství, ve kterém novodobí kapitalisté, přerodivší se v tyto většinou z bývalých komunistů za pomoci značně ušmudlaných peněz, nápor stvůr realizujících ekonomickou genocidu poctivých lidí zorganizovanou naším sametovým satanášem, pak musí babičky i dědečkové především hledat možnosti jak si přivydělat na holé živobytí. S duchodem si moc vyskakovat nemohou.

K čertu tedy se všemi čerty, polednicemi, hejkaly, lesními vílami, ohnivými dědky a bludičkami z pohádek. Jsou to přece jen smyšlenky a sametová doba si žádá pragmatickou realitu. Máme přece strašidla i d'ábla přímo zhmotnělé mezi sebou. A nějakou morální výchovu také náš sametový režim, vedený smečkou pekelníků, nepotřebuje. Žádný d'ábel přece nikdy po morálce netoužil. Naopak! Jediné, co nám ještě zůstalo, jsou tedy bezhlaví rytíři. Patří mezi ně většina našich občanů, nechajících se sametovými d'ábly tupě vést, jako by opravdu hlavu neměli. A po pravdě řečeno nejsou to ani rytíři. Je to jen dav...

A přece jen mohou naši občané pravidelně naslouchat pohádkám. Jsou sametové a jmenují se "Hovory z Lán!" S pravými pohádkami však nemají nic společného. Naše babičky by je spíše nazvaly anti-pohádkami. Nejsou to ty pravé, které by měly slyšet naše děti. Jsou levé! Hodně levé!!!

VOLEB SE NEBOJÍ

Vítězství neokomunistických politiků v České republice v jakýchkoliv dalších volbách je zajištěno předem! Obyvatelstvu nebude dána možnost alternativní volby. Jakékoliv politické kruhy, které se bezpodmínečně nepodřídí vůli vládnoucí moci (nebo zvůli?), budou tiše zlikvidovány ještě před volbami. Nedostanou ani tu nejmenší možnost k tomu, aby se představily občanům. Zvláště pokud budou skutečně pravicové a orientované protikomunisticky. Podmínky pro vstup do voleb a volební kampaně budou takové, že tyto pravicové sféry nebudou mít k jejich splnění dostatek ekonomických prostředků. O to se pragmatický český premiér postará. Pokud tedy budou mít občané výhrady ke kandidujícím stranám a kandidátům, zbydou jim pouze dvě možnosti. Buď se slepě smířit se skutečností a volební lístky hodit do urny aniž by je četli, tak jako to bylo zvykem za komunistické totality, nebo vůbec nevolit. Ani ta druhá možnost však současné naše neokomunisty neohrozí. Jim je jedno kolik lidí bude volit. Výsledek mají přece předem zajištěn ke svému prospěchu!

Jediným možným způsobem rozbití této mocenské suverenity zdejších staro i neokomunistů je rozbití informační blokády skutečně pravicových sil a pomoc jejich úsilí o demokracii. Toto lze řešit pouze nezávislým tiskem, takovým, který nebude ovládan a ovlivňován komunistickým sametem. Pomocí listu, který se stane majákem jehož světlo rozumné občany ochrání před ztroskotáním na neokomunistických útesech a zavede je do přístavu poctivé demokracie. List, který pomůže sjednotit slušné občany - vlastence, najít mezi nimi ničím nezkompromitované a schopné kandidáty do voleb a získat jim podporu hlasů. Stane se takovým listem Nedělní Hlasatel? A ještě větší šance by byla, kdyby se mezi potomky našich exulantů našli takoví, kteří by se dokázali vrátit do své rodné vlasti, usadit se zde a tvrdě zapojit do akce na záchranu demokracie svojí kandidaturou ve volbách! Pak bych již na absolutní vítězství současných vládců nesázel!

Praha, února 1994

Jaromír Thuma, Praha

Boj o radnici...

oběma subjektům prezentovat své názory. Ale nepředstavuji si spolupráci jako přikývnutí na návrh."

Co říci závěrem? Mám jen vážné obavy, zda si všechny tyto extravagance bude českobudějovický občan v době konání nových voleb ještě pamatovat. Inklinuje totiž od dávných dob k tomu, aby "zbaštil" to, co se mu v pozlátku předloží. A v poslední době pak k takovému názoru, že za "komunistů bylo líp".

Právě v tom je ta tragédie, o kterou se mocná ODS svoji maximální zásluhou přičinila. A právě proto je její volba mezi slušnými lidmi naprosto nežádoucí.

XXX

Kasa a kasička

Byl jednou jeden hostinský a ten měl malou kasičku. Tam dával každou korunku utrženou za dobře vychlazené pivečko, za prodaný párek s křenem či pěkně vypečený a libový řízeček, který býval vždy přes tříčtvrtiny talíře (už proto jsme tam s dědečkem a babičkou chodili na oběd raději než do nové jídelny domova důchodců). Tvář se mu svařila neštěstím, když měl z kasičky vytáhnout obnos na nákup všeho potřebného (zástěru pro služku, boty pro ekonomického poradce, pestrobarevnou vázanku pro svého advokáta). Což teprve, když měl naplnit kožený váček, který pravidelně koncem každého čtvrtletí odnášel do velké kasy královského paláce. Avšak nikoliv k uložení jako do kempelky, ale k vyprázdnění ve prospěch eráru.

Z poslední takové návštěvy přišel jako smyslů zbavený. "Tak si představte, je to hrozné!", říkal svému personálu a rodinným příslušníkům, kteří vůbec neměli právo doma lenořit, ale museli se vydatně podílet na prosperitě tohoto restauračního a ubytovacího zařízení. Pokračoval lamentací, že on si ze svého (rozuměj odpočet nákladů podnikatele) nemůže poříditi ani účelné dekorační vybavení. Tak třeba ve velkém lokálu. Tam mu pan královský výběrčí dovolil zakoupit pouze jeden obrázek — patrona svatého Václava. A jinak vůbec nic. No a ti chlapi z dolejšího konce osady sem chodí jen proto, aby si prohlédli zajímavou fotografii Jurie Gagarina, jak vystupuje z vesmírné lodi Apolo na Venuši (pochopitelně, že ta Venuše je úplně nahatá.)

A na Úřadě, kde byl, mají nejen obrázky pana Václava, ale také kouzelnou jihočeskou krajinu, poličky, květinčky, vějíře na ovívání, střík mejdlíčko na umývání nevinných ručiček při vybírání propraných penízků a plno dalších krásných věcíček. A když se zeptal, zda si může poříditi čistější utěrku, tak mu řekli, že zavolají na ústředí do Prahy a zeptají se. Když pak šel přes pole domů, potkal na mezi souseda holiče Břítvu a krejčího Jedličku. Byli na tom stejně jako on. Oba tvrdili, že z té erární kasy se denně vyvalují kola zlata, aby ten královský aparát dobře fungoval. A proto prý se z té malé kasičky musí tolik šetřit.

Není nad zkušenosti prostého lidu, řekla Boženka a pohádka zase skončila.

XXX